

ప్రధాన పోషకులు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ అద్దేపల్లి లక్ష్మణస్వామినాయుడుగారు,

రాజమహేంద్రవరము.

ఆంధ్రప్రచారిణీగ్రంథనిలయము.

అపరాధగ్రంథమాల. 49.

శ్రీరామచంద్ర.

నీ తి క థా ము క్రా వ లి.

(ప్రథమ భాగము.)

శ్రీమదాంధ్రమహాభారతముచందలి

గద్యపద్యాత్మకములగు నీతికథలు.

వారణాసిలోఁ జదువుబాలురయుసమోగాక్షము.

మూలకూర్పు.

అద్వైత పల్లి లక్ష్మణస్వామి,

ఆంధ్రప్రచారిణీగ్రంథనిలయము,

రాజమహేంద్రవరము.

పి ర క

శ్రీమదాంధ్రమహాభారతమునుండి గద్యపద్యాత్మకము
లగు నీతికథలను బాలుర యువయోగార్థము యధారూపముగ
బ్రకటించితిని. నీతితత్వవిశారదుండును మహాత్ముండు నగు
భీష్మునిచే ధర్మనిష్ఠాపరుండగు యుధిష్ఠరున కుపదేశింపఁబడిన
యీధర్మోపాఖ్యానములు పురోభివృద్ధిగోరు బాలుర కవశ్య
పఠనీయములని వేఱుగ వ్రాయఁజక్కఱలేదు. ఇట్టి నీతికథలను
గల్పించి వ్రాయటకంటె నీతితత్వముల కాదర్శనరూపమును
వేదతుల్యమునై సమహాభారతమునుండి గ్రహించుటయేయైత
మోత్తమంబనియెంచి యీవిధముగ నేర్పికూర్చినాఁడను.
పాఠశాలాధికారులును దీనినాదరించి బాలురకుఁ బఠనీయ
గ్రంథముగ స్వీకరించినచోఁ గృతకృత్యుండనయ్యెదను.

బాలాంత్రపు వేంకటరావు.

విషయ సూచిక .

విషయము.	పుట.
1 దీక్షాకృతశ్చక్రస్థితి.	1
2 వ్యాఘ్రగోమాయుగలవాదము.	2
3 ఉష్ణచరిత్రము.	8
4 సముద్రసంస్థానవాదము.	9
5 కుర్కురిసేచత్విముగదెలుపునట్టియితీహాసము.	10
6 కాపవ్యసాఖ్యాసము.	12
7 దీర్ఘదర్శిమొదలగుమత్స్యములయువాఖ్యాసము.	15
8 పలితరోమశులచుమూషికమాంజాలంబులసంవాదము.	18
9 బ్రహ్మదత్తునితోబూజనియచుశకునికైసంవాదము.	27
10 విశ్వమిత్రచగడాంబులసంవాదము.	30
11 మృగయుగము—కపోతమిధుసము.	36
12 గృధ్రదంబుతోసాఖ్యాసము.	44
13 పవనశల్మలీతరుసంవాదము.	49
14 నాడిజంఘునిచరిత్రము.	52
15 చిరికారియనుమునికుమారునిచరిత్రము.	63

నీతి కథా ముక్తావళి.

ప్రథమ కథా గమము.

భీష్మకృత శ్రీకృష్ణస్తుతి.

నీ. శుచియును హంసుండు ♦ శుచిషత్తుఁ బరముండుఁ
బర మేష్ఠియును సగు ♦ భవ్యుఁగొలుతు
మునులును సురలు నె ♦ వ్యచియున్న హుపేఱుం
గరు సర్వవిదుని చ ♦ స్వరుషుఁగొలుతు
శ్రీతులు సెప్పఁగమహా ♦ మతులు మఃఖౌషధం
బుగ నెఱింగెను పుణ్య ♦ మూర్తిగొలుతు
బోకంబులెల్లఁగ ♦ బుటనిల్పుటడఁగుట
తనయందయగు మహా ♦ త్తిరునిఁగొలుతుఁ

తే. బక్షిరత్నచయంబుఁ బు ♦ ష్పవ్రజంబుఁ
బంజరముతామి నార యు ♦ పాశ్రీయముగ
నుండుచాఱ్ఱున విశ్వంబు ♦ నుండుటకు సు
ఖాస్పదంబగు పుండరీ ♦ కాక్షుఁ గొలుతు.

వ్యాఘ్రగోమాయసంవాదము.

—o—o—o—

క. శౌమ్యులసౌమ్యులభంగి

శౌమ్యులు శౌమ్యులవిధమున ♦ జనవర ! చిత్తా

గమ్యతేదోతురు వాని

సమ్యక్ష్చయతేగాంచు ♦ చందము సెపుమా.

వ. అనుటయు నాపగాతనయుం డేతస్త్వయోజనం

బైస వ్యాఘ్రగోమాయసంవాదంబు నితిహాసంబుగల దాక
నిట్లనియె.

ఆ. పురికయనగంబరంగు ♦ పురిక వొడికుండను

సృసతికూరికర్మ ♦ నిష్ఠాబరంగు

సర్వభంకు సచ్చి ♦ యధిప ! గోమాయనై

పుట్టె బుట్టెఱుంగు ♦ బుద్ధిశోడ.

వ. ఇబ్బంగింబుట్టె యానక్క మహిమనైతిశీలంబయి

మాంసంబు దినకి హింసనేయక వసంబునం బతితఫలంబులు
బత్తింబులు నాహారంబులుగా వర్తించుచుండ దోడినక్క
లిదియేప్రవ్రతంబు మాంసంబేముడెచ్చియిచ్చెద ముపయోగం
చి సుఖనై యుండుమని ప్రార్థించిన సమ్మెయికిం జొరక దృఢ
నిశ్చయతనుండె సంత నొక్కనాడు మృగంబులకెల్లముఖ్యం
బైస శాస్త్రాలం బత్తెఱుం గెఱింగి వచ్చి యగ్గోమాయవ్రతో
నిట్లనియె.

క. నిను కామ్యుడని యెఱింగితి

ససఖా ! సనుజెందినిలిచి ♦ యతులసుఖము లం

దినమేలు సన్నుఁ గూర్చు

డనులోకము నిందయునుప ♦ సగునీశీతన్.

వ. నాతోడి బాంధవంబు నేయుమనిన సగ్గోమాయు
విట్లనియె.

క. నీ వాశ్రయణీయుండవు

గావే విను భోగపరము ♦ గాకున్నది మ

ద్భావం బటుగావున నా

కేవలములింపునేయ ♦ విద్ధిగుణాధ్యా.

వ. అదియట్లుండె భోగంబులుగాకున్న నేమి నీకుఁ గా
ర్యాకార్యంబులు నాయెఱింగిన తెఱంగున నుపదేశించుచు
మైత్రివాటించి యునికి గర్హణీయంబై భవదీయమూలభృత్యు
లసూయసేసి భేదింతురు దాన నొప్పమివచ్చు నీవు నారలు గ
లంచినఁ గలంగకుండుటకును నాబుద్ధిపాటించుటకును సమ
యంబుసేసి సన్ను నున్నించుకొనియుండు మట్లైన నీకడవర్తిం
చియుండెదననుటయు నావ్యాఖ్యంబాభంగి నడపఁగలయది
యై యియ్యకొని.

ఆ. సంతసంబుతోడ ♦ సమయంబు సేసిన

నెలమిఁబొంది సక్క ♦ పులికిబుద్ధి

పెన్నుచును సుగంధ వాసనలను సంతరించును

కేతనమును బులియును ♦ బ్రీతినలిపె.

వ. కోంకోకికాలంబునకు సమ్మగరాజు మన్నించు
విధంబును స్తోమాయువు దదీయహితాహంబులరసె
బుద్ధిసాచివ్యంబు సేయుతెజుగునుజూచి మాపోపక యప్పు
లిమూలభృత్యులు డమనంగూడినొలి మొక్కనాడు.

క. పులిసమలెశుమాంసము వెరి

వలవడఁ దా మిహరించి ♦ యానక్కకు ని

మ్ముల నిల్వంగావించిన

నిలయంబుగొందఁబెట్టి ♦ నేర్పారంగన్.

వ. ఉన్నంతి భక్షణపదార్థపరిరక్షణంబును దాచి చే
యునదిగావున స్తోమాయు వప్పనికింజొచ్చినూంసంబుగానక
యెవ్వరేని మ్రుచ్చిలికొనుటగా నెఱింగినదియై శృద్ధాలంబున
కెఱింగించిన నాముచ్చిమి యప్పులి యరయందొడంగిన నె
ప్పటిభృత్యులు గిపటోపాయంబువచ్చి.

క. నెమకిపరివార మమ్మాం

సము గనుతెజుగును ఘటింప ♦ శృద్ధాలముచి

త్తము సక్కవలన విరిస

త్విము నొందిన నెఱిగి భృత్య ♦ తతియిట్లయెనిగ

ఆ. సక్క కేటివృతము ♦ సుగంధక యమ్మాంస

మపహరించినపుడ ♦ యబ్బేనేని

నేమియైనఁజేయు ♦ నిదిపాపశీలంబు

గపటధర్మకంచు ♦ కంబుసువెస్య.

క. తాపఁట మాంసముఁ దిసఁదఁట

యీచిక్కయు బేలువెళ్ళ ♦ నిన్నాన్నిను నీ

యాచ మఱుమాటపలుకం

గా నోకుగు మిడియఁడపఁ ♦ గార్యములయెడన్.

క. అనుటయు మృగపతిమనమునఁ

గనలుగదిరి ఁక్కఁబట్టఁ ♦ గాఁ బంచి వధిం

పనుబుచ్చి దాని సంతయు

వినియప్పలితల్లిగరము ♦ వెసఁజనుదెంచెన్.

వ. చనుదెంచి యావ్యాఘ్రువరునితో నిట్లనియె.

క. ఇట్టియక్కత్రియంబులుగల

యట్టదె గూనక్క బేల ♦ వైతివి భృత్యుల్

వృట్టింకోలెను గుటిలత

లెట్టెట్టివిసేయ రకట ! ♦ మొఱుకగలిగెనే.

తే. బుద్ధిమంతునివలన దు ♦ ర్బుద్ధు లధికు

వలన హీనులు, హాపసి ♦ వలనఁజెసఁటి

వా రసూయలుసెయుదు ♦ రీరసమున

నింతి మొఱుగంగవలవదే ♦ యీవు గొనుక.

క. ధర్మ మధర్మముభంగి న

ధర్మము ధర్మంబుమాడ్కి ♦ తనయా ! తోచున్

నిర్మలమతి సరయవలయు

ధార్మికతన కోరువాడు ♦ దినకేర్పడగఁ.

క. వినుమీ గోమాయువు వ

చ్చినయంతటనుండి మనకు ♦ జేసినహితముల్

గనుగొనఁగవలదె యితర

మునవాడిటు సేయఁడను స ♦ మూహయువలదే.

క. హితుఁడగుమంత్రిం గుటిలుల

యతికపటోపాయములకు ♦ సగపడిచెఱుపన్

మతిఁదలఁతురే ! పతి సుపరీ

క్షీతంబుగావింపకొకటి ♦ నేయందగునే.

చ. అనవుడు సక్కరాఁబనిచి

యస్సలిఁ గొఁగిటఁజేర్చి బాష్పముల్

గనుగవఁగ్రమ్మఁ బల్కులఁ ద

గంగఁబెద్దయు గారవించిన

న్వినుము మృగేంద్ర ! మున్నటుల

సీవు సభఁ సనుమించివాఁడు వీఁ

డని కొనియాడి యిప్పుడెగ

టార్చితి వెంపును నాదుమానమున్.

వ. అని పలికె గోమాయువు వెండియు.

క. నను సీవు పదస్థునిగా

ననఘా ! చేయంగఁదలఁచి ♦ సప్సడ సీభృ

శృనికాయము కిఱపులఁబడ

కునికియు నాబుద్ధివినుట ♦ యును మఱవమికిన్ .

వ. బాససేయవే యట్లుం గాక.

ఆ. ఎఱిగియెస నెఱుంగ ♦ కేనియు నొక్కని

భంగపెట్టి పిదప ♦ సంగతుఁడుగఁ

జేసికొనుటమేలె ♦ సిరిగలవానికి

నట్టినిలుపు వాని ♦ కగునెహితము ?

క. అని పాసి యరణ్యముఁకుఁ

జని యశనదీక్షనొంది ♦ సద్భావభ్యా

తి నెఱయఁ బరమస్థానం

బునకగ్గోమాయువరిగెఁ ♦ బురుషవరేణ్య.

వ. ఈకథ పూర్వాపరవాక్యంబులయందలి తాత్పర్యం
బు నిరూపించి.

.క. వావిరిమాటలఁజేలక

భావంబునఁ గీడుమేలుఁ ♦ బరికించి యస

ద్భావుని సద్భావుని నవ

సీవర ! యేర్పఱుపనెఱుంగ ♦ నేరగవలయున్ .

ఉష్ణ చరిత్రము.

సీ. ఆలస్యమును సేసి ♦ హాసత్వమునునొప్ప
 వవిలేని సతి సుఖి ♦ యైచరించు
 వినుతోల్లియొకయుష్ట ♦ మనితరసాధ్య త
 పంబుసేయఁగమెచ్చి ♦ బ్రహ్మవచ్చి
 యర్థించినదియేమి ♦ యనిన నాలోటియ
 మొప్పు నామెడ శత ♦ మోజన ప్ర
 మాణంబగుటకోర్కి ♦ వాణీశ ! నావును
 సల్లగుంఁగాకని ♦ యతఁడుసనియె,

తే. సదియు వరగర్వమున సహా ♦ యంబునొల్ల
 కలసభావతనుండుచు ♦ వలచియొక్క
 నాఁడు దనయజ్ఞుసాచి కా ♦ ననములోన
 వంగికొని మేయఁగాఁ బెను ♦ వానవచ్చె.

క. వచ్చినఁ దనమెడసాఁగి
 యచ్చటిగుహాగోన నుత్త ♦ మాంగంబిడి తా
 నిచ్చమెయి నిదురవోవఁగ
 విచ్చలవిడి నొక్కసక్క ♦ వెలదియుఁ దానున్.

వ. అగుహసాచ్చెం జొచ్చి యాకటిపెల్లున నాలుం
 దానును నొక్కట నాలోటియ కుత్తుకకబళించి నెత్తురుంగం
 డలు నొండొండ్రమింగందొడంగె నంత మేలుకని యాలో

క్లియమెడమరిల్చునంతకు నానక్కలు సరింబులు ద్రెవ్వం
గఱచిన నెఱిదప్పి యయ్యుష్టింబు నిర్దితచ్రాణంబయ్యె స
ట్టిచందంబుగాక నీవనాలస్యండువును, ననహాయసంపన్నుడ
వును నై నెగడు మనిసి సజ్జనసతి యతినితో శత్రుండధిక
బలుఁడైన నల్పబలుండగురా జేయోజ నాపదనిస్తరించు నన
వుడు సతండు సముద్రసరిత్సంవాదం బాకర్ణింపుము దాన
సేయడిగిసయ్యింబు దేటపడియెడునని పలికి యిట్లనియె.

స ము డ్గి స రి త్సం వా ద ము. .

తే. ఉదధి సుఖగోష్ఠినుండి తా ♦ సదులతోడ

మీతటంబుల తరువులు ♦ మీరునొంగి

లెఱిమిచాఱినఁ గూలు వే ♦ తెనములేల

పెఱికిపోవపి మీకేమి ♦ ప్రియమొనర్చె.

ఎ. వాని నున్మూలింప మీకు శక్యంబు గామింజేసి
యో వానికింకఁజేటువాటిల్ల దిదియేమి యనవుడు గంగ యి
ట్లనియె.

క. బిగువెడలక నిలిచిపడున్

నగములువేతసచయంబు ♦ సమ్రొబై పై

ల్లగు మావేగముగడపి యె

సగొనుఁబురాస్థితి న బ్రదుకు ♦ సమకూరంగన్.

వ. అనియె నాప్రబ్బలిచెట్లతెఱంగుఁగనుంగొని.

అ. అరిస్యసాలుపెంపు ♦ నాత్మీయశక్తియు

నెఱిఁగి మూర్ఖవృత్తి ♦ నెదురుపడక

యుచితవృత్తి నతని ♦ యుద్ధతి మేవడిఁ

గడవి సీసబలుఁడు ♦ సెడక నిలుచు.

కుక్కురనీచత్వముం దెలుపునట్టియితిహాసము.

నీ. వినుమొక్కయితిహాస ♦ మనుషమంబగు తపం

బునఁబేర్చువాఁడొక్క ♦ మునివరేణ్య

నాశ్రమంబున దద్ద ♦ యావిశేషంబున

నిఖిలజంతువులును ♦ నచటబీతి

వసియించి సుఖముండు ♦ వానిలో నొక్క కు

క్కురమెప్పుభక్తమేఁ ♦ గొలిచితిరుగు

సమ్మునిమెలగిన ♦ యచట నెల్లనుదాను

వర్తింపనొకదువ్వి ♦ వైరిమెత్తి

తే. కఱవనచ్చిన సమ్ముని ♦ కడకుఁబాటు

తెచ్చె నాకుక్క నాతఁడు ♦ దీప్తహాప

మైనదువ్విగాఁజేసిన ♦ నదిగడంగి

కవియ భయమంది పాతె ము ♦ స్కవియుదువ్వి.

సీ. అట్లుబెబ్బులివచ్చి ♦ యడలిన బెబ్బులిఁ
 గాఁజేసి గెలిపించె ♦ గరుణమెఱయ
 నొకమత్తకరఁజూచి ♦ యోటుమై నొదిగిన
 నుద్ధతిఁగరజేసి ♦ యెసఁగె జయము
 సింహంబు దెసభీతిఁ ♦ జెడి పాఱుతెంచిన
 ఘనసింహముఁగఁజేసి ♦ గర్వమిచ్చె
 శరభంబుధాటికిఁ ♦ పకితిమైన నుదగ్గి
 శరభంబుఁజేసి ♦ యుత్సాహిఁజేసె

తే. నిట్లుదివనక్కమంబున ♦ నెక్కుడైన
 సత్త్వముఁగఁ జేయఁగాఁ గుక్క ♦ శరభ భావ
 మండితంబయి తిరుగుచు ♦ నుండిపూర్వ
 వాసనాసీచమగు మనో ♦ వర్తకమున.

స. ఇట్లని విచారించె

చ. సనుఁగనియెందు సత్త్వము మ
 సంబున బెగ్గిలి పాఱునప్పుడి
 మ్మునివరుఁ డిట్లపోలె గృప
 మొక్కలమై శరభంబుగాఁగఁ జే
 యునొ తిగదాని నట్లయిన
 నుద్ధతి నాకుఁ జరింపఁగాదుగా
 పున నితనిక వధింతు వెర
 పుక బలముక సరియుల్లసిల్లఁగక .

తే. అనువిచారంబు దెవ్వ బో ♦ భాత్ముడైన
 యమ్మునీశ్వరుడైతఁగి యీ ♦ యధమజాతి
 యున్నతిస్థితియెఱుంగునే ♦ మున్నపోలె
 గుక్కయయియుండుగా కన్న ♦ గుక్కయయ్యె.
 న. కాపునం గులహీనులు మాననీయులుగా రట్లుం
 గాక విశేషం బాకర్ణింపుము.

చ. కులమనిపట్టి చిత్తిమునఁ
 గూరినదేరయంగ లేకయ
 గలపువిభూతి దుష్టునకుఁ
 గల్గఁగఁజేయుట గన్జమెట్లు భృ
 త్యులమదియున్నరూపరసి
 యుత్తిమ మధ్యమహీనరూపమా
 త్రైలకుఁ దగంగ సయ్యయి ప
 దంబులనిప్పుట నీతి భర్తకున్.

—♦—
 కా ప న్యో పా ఖ్యా న ము.

—♦—
 నీ. అవనీశ ! సారీయా ♦ త్రాచలంబుననుండు
 నొకబోయ ధర్మనం ♦ యుక్తబుద్ధి
 వింటనేర్పరి మృగ ♦ వితతిప్రకారజ్ఞఁ
 డారణ్యదేశనం ♦ చారశాలి

తల్లికిఁ దండ్రీకిఁ ♦ దద్దముభస్మంజ్జ

ఫలమూలమధుచూంస ♦ ములను మేలి

కూడు గూరలు సమ ♦ కొల్పి వారికిఁ దృప్తి

యూవహించుచు శయ ♦ నాసనాదు

తే. లగుసద్ధాముల్ హృద్యంబు ♦ లుగ నొసర్చు

వలయునాహారములు ముని ♦ వరులకిచ్చుఁ

బగఱఁ దొడఁచినఁ బరిమార్చు ♦ భండనమున

నొకఁడ వేవురనై న మ ♦ హోగ్రగతుల.

క. కాపవృండునుపేరిను

దీపించిసయతిని భూరి ♦ తేజముగని ర

ఘోవరుఁడువలయు మనకని

యాపౌలమునఁగల్గు దిస్య ♦ లందఱుఁడమలోన్.

ఆ. అతినిఁడమకునెల్ల ♦ నాధిపత్యముసేయు

వానిఁగా వరించు ♦ వారుగాఁగ

నిశ్చయించి కూడి ♦ నెమ్మిమై జనుడెంచి

కొంచియిట్టులనిరి ♦ గౌరవమున.

క. బలవిక్రమసంపన్నుఁడ

వలఘుచరిత్రుఁడవు మమ్ము ♦ సందఱఁబ్రభునై

తలకొని రక్షింపుము నీ

వలచినపనిగొనుము పుత్ర ♦ వర్గముఁబోలెన్.

వ. అనిన విని యతండు వారల కిట్లనియె.

సీ. పలుజరమునిజన ♦ స్త్రీజసంబులఁ జంప

గాఁదెట్టినాఁడై నఁ ♦ గడఁగిమీఁద

గవియక పొడుచుట ♦ కల్మషం బంగనఁ

జెఱుపట్టఁదగదు వి ♦ శేషమొకఁడు

పిగుఁడైవైన త్వ జా ♦ తిని బెంటిఁజంపుట

పాపంబు గోపుల ♦ బ్రాహ్మణులను

సంకటపెట్టంగఁ ♦ జనదు తితియహి

తముగోరి పూనియు ♦ ధ్ధంబునేఁ

తే. యధికపుణ్యంబు సత్య కీర్తి ♦ యావిఘాత

మాచరించుట గడుదోష ♦ మననిఁ బ్రజకు

బాధగావించి కుడిచి శ ♦ నంబుదొలుచు

పురువుగతి నది మోలియంగ. ♦ బోలియునతఁడు.

న. అని చెప్పి మిఠిధర్మాధర్మంబు లెఱింగి నాపంచి
తెఱంగునఁ దిరిగెదరేని మీకు ముఖ్యుండనయి సత్యంబు సౌ
ఖ్యంబులంబెనువ మీయొగ జ్ఞేమంబు లరసెద ననియె దానిఁ
వారండఱుఁ బ్రీతింబొంది యాతనివచనంబున వర్తించి వర్ధిల్లి
రిట్లుకాపవృన్దంబు సాధులకు హితంబగునట్లుగా ద్యసులం
బాపంబులకుంబాపి తానును వారును నిహపరసిద్ధులం బ్రశస్తి
వహించె.

క. కాపవ్యోసాఖ్యాసము

పాపహరము దీనిశ్రీవణ ♦ పరనము లటవీ

స్వాచారక్షేమంకిర

రూపములగు నస్యన్యగవి ♦ రోగములదోచుక

దీర్ఘదర్శిమొదలగుమత్స్యములయుచాఖ్యానము.

వ. అని చెప్పి భీష్మండు వెండియు నిట్లను దీర్ఘదర్శి
ముఁ బ్రాప్తకాలజ్ఞుండును, దీర్ఘసూత్రుండును ననుమత్స్యం
బులుమాడు జలచరబహుళింబగు నొక్కయేటిమనువునఁ
దమహాసంబొందుగలిగి యుండునవి. వేసవిసాచ్చిన దీర్ఘదర్శి
దక్కరిరెంటిని గూడంబిలిచి.

క. మనుషింకఁగఁబాతెను నీ

రెడతెచ్చిన నొండుచోటి ♦ కేఁగఁగరా దె

వృషు నింకనినీర్పులుగల

మనువునకుంబోవలదె ♦ మనకట్టియెడక.

తే. అనినఁ బ్రాప్తకాలజ్ఞుఁ డి ♦ ట్లనియె నేది

ప్రాప్తమయ్యెనక్కార్యంబు ♦ భంగినెఱిగి

యప్పటికిఁదగిచట్లు సే ♦ యంగవలయు

నూనితోపాయవృత్తి నే ♦ మఱుటలేక.

వ. అనిన నయ్యరుదెఱంగుల పలుకులు విని దీర్ఘసూ
తుం డిట్లనియె.

క. పడనిధిచందంబున ని

మృదువొప్పగ నిప్పుడేమి ధ మాతెను నిమ్మై

నడిచిపడ రిత్తినెవ్వగ

లుడుగుడు మఱిచూచికొంద ధ మొయ్యనతఱితోన్.

క. అనుటయు నిదగర్జముగా

దని పల్కుచు నీర్హదర్శి ధ యంబుసోతో

జనితాభయమగుపథములఁ

జనినొచ్చెం బెద్దమడువు ధ సమ్మదలీలన్.

వ. తక్కినరెండును నందనిలేచె నిట్లు నిలిచిన యమ్మ
తస్యద్వయంబునకు భయంబు పుట్టం గతిపయదివసంబులకు.

క. బాత్రునీరెడత్రైవ్యగఁ

దాటబెడిదమైన యెండ ధ దనుకఁగ నివరం

బాత్ర మను నంబువేడుక

కాటులు జాలరులుసొచ్చి ధ క్రందుకొసంగన్.

క. వెరవున నూతిల నెత్తెలఁ

గరముల మత్స్యములఁబట్టి ధ కడుసంతసముం

బొరయుచుఁ ద్రాళ్ళిన్ సగ్రువ్వగఁ.

గరమూహించుకొనిఁ బ్రాప్త ధ కాలజ్ఞండున్.

క. ఇం దొకత్రాడుగఱచి యే

నొందంగా గుచ్చిపట్ల ధ యుండెద వీ రీ

కృంసుకొనుట మాసంగ న

మందలి నది యెడల విడిచి ♦ మహవృదక్షి సేదన్ .

క. అని యొకగుడిమొలసమ

నెసయంగాఁదూక్షకఱచి ♦ యిరుదొడలఁ దా

హొరంగఁబట్టుకొని గ్రు

చ్చినచందముదోప మూర్ఖ ♦ జెందినభంగిన్ .

న. ఉన్నంత వేట దీక్షి యగ్గుదిగలయతండు.

క. తెలిసిటరొంపినోనం

దొలుచునెడం ద్రాసువిడిచి ♦ మరితంబునకుం

దొలఁగి పొరదప్పి యందొక

జలచరమున్నయెడ కేగె ♦ సంభ్రాంతగతిన్ .

క. ముట్టఁబడి దీప్తిసూత్రం

డిట్ట ట్టరుగఁగ మపాయ ♦ మేది యొకనిచేఁ

బట్టినడెఁ దనదుడెందము

పట్టినదలి చకతవికల ♦ భావేంద్రియుడై .

క. విను దొదవ్వలఁగార్వము

గనికొనవలయుపని మున్న ♦ కావింపఁగ నే

రనిజనుఁడు దీప్తిసూత్రం

డనునమ్మత్యంబుభంగి ♦ నాపదనొందున్ .

తే. అప్పటికిఁ దోచినట్టులు ♦ దప్పకుండ

ననువుతో ధృతిగల్గి కా ♦ ర్యంబునడపు

తెలుగు పోషకాల్పాని ♦ యల్లవోలె
బరమసంశయ మయ్యెను ♦ బ్రదుకుఁగాంచు.

క. ధుర్యత సనాగతములుగు

కార్యము లూహించికని తి ♦ గంజేను సయా
చార్దును సౌఖ్యముఁగొరయును
నార్యస్థితి ద్విధి ద్విధి ♦ యనుమోచుకొను .

—

పలితరోమశులు మూచుకొమ్మలంబులసంవాదప్రకారము.

—

స అడవిలో నొకమొట్ట ♦ యుండున లాఁగలఁ

బలితుండునా నొక్క ♦ యెలుకయుండు

మొదటి నడుముమీఁది ♦ సవిశంబు రోమశుల

డెరువుల నసంబంధు ♦ నాసమీప

మున సందకడ నిత్య ♦ మును మృగముల కురు

లొడ్డి వెకువవచ్చి ♦ మొక్కమాలఁ

డగపడ్డవానిఁగొం ♦ చరుగు నొకప్పు డా

హరింబునకుఁబెల్ల ♦ యచటఁదరుగఁ

తే. బోలు యుగఁబడియుండంగఁ ♦ బొంచిమాచి

భయముదక్కి యచ్చోటునఁ ♦ బలితుఁడెరకు

గుమ్మరఁగఁ జంద్రీకుండను ♦ గూబపులుఁగు

హఃతుఁడనియెడ ముంగియు ♦ సంతఁదోచె.

వ. ఎర్రకై నచ్చి యిట్లుదోచిన నయ్యెలుక యారెంటి
బారికిందప్పిపోనరామిడలంచి బెగ్గలించియు ధైర్యంబుకలిమిం
గార్యంబూహించి యప్పిల్లిం గొండాకసేరం జనుడెంచి దాని
తో నిట్లనియె.

క. ఉరద్రోన్యఁ గొఱకె యిచ్చడ

నెరవారెగ నీకునేను ♦ విడుగరచేయన్

దొరకొనుట నీదుభాగ్యం

బరిత్యముదొఱంగి మైత్రి ♦ యలవఱుపుమదిన్.

క. ముంగికి గూబకు సగపడి

యంగంబులువడఁకుచున్న ♦ యని నా కిమ్మై

సంగతిగలిగిన నీయు

ల్పింగంబుననుండి భయము ♦ దక్కుదునేనున్.

చ. అనవుడు బిల్లియిట్టులను

నార్తశరణ్యుడ నయ్యెదట్టి నీ

కంఠు ! హితంబుసేయవల

దయ్య ! జగత్పతిసాక్షిగాఁగ ని

ప్పని దగఁబూనితిన్ వెఱపు

వాసి సనుం గదయంగరమ్ము వ

చ్చిస సకులంబు గూబయును

జేరఁగనేరవు నాకునోడుటన్.

ఆ. అనిన సట్లయగుట ♦ నాత్మనెఱింగియ

కాదె సంధియైన ♦ నాదు బ్రదుకు

సీమవిడుగురమునఁ ♦ సజమగుటూహించి

నిన్నుఁ జెందె బుద్ధి ♦ నిశ్చయంబు.

క. అని పలిక పల్లెడగ్గఱి

యనయము నిశ్చంకవృత్తి ♦ సయ్యెలుకనసిం

చిసఁజూచి యఃమ్యులుకం

బును నకులము సచటు వాసె ♦ పోయెనిశేచ్ఛన్

క. సకులము నులూకిమును భో

కికు సంతసమందియుండి ♦ గ్రక్కుస నమ్మా

పీక మయ్యరి చేరులు గొఱు

కక యలనలె నల్లల్లఁ ♦ గఱచుచునుండెన్.

వ. అమ్మెయిఁ బలితుండుగొనకొని యయ్యరిం గొఱుక
కుండుట యెఱింగి రోమశుండిట్లనియె.

క. తిగునే యిట్లు కృతార్థుడ

వగు నీకురెగొఱుకకీట్టు ♦ లాలస్యముసేఁ

తిగుట కృతార్థులెకును నెల

వగుటొప్పనె గొఱుకుకడఁక ♦ సదోహుడనై.

చ. అనుటయు నెల్కయిట్లులను

నాశీలరక్షణశీలు నిన్నుఁగ్

డునఁ బొరయంగ నిత్తునె క

డుం జెడుగుందనమేను భీతి నూ

నిసమదితోడ సమ్మమిన

నెట్లసయ్యయ్యరిఁ బ్రేంపనియ్యెడన్

మనమున నెగ్గుగాఁగొనకు

మాలనిఁగాంచి యప్పుడేఁచెదన్.

క. ఉరిఁబాసి యేమిదలఁచో

యరిత్యమున వినుము ప్రిబలుఁ ♦ శై నయశనితో

నెరవున సంధియొసర్చియుఁ

గరంబు నమ్మమియ నీతి ♦ గాఁ గొండుబుధుల్.

ఉ. మాలనిరాకగాంచి భయ

మర్దితమైనమనంబుతోడ న

క్కాలమునందు నీకుఁ జనఁ

గావలయున్ వెనమాని పైకినా

యాలయముం జొరన్ సమయ

మప్పుడ నాకునుగాన సత్తజ్ఞి

న్నేలొనరింతు నమ్ము మిది

నిక్కము గర్జము నీవెఱుంగవే.

క. అసవుడు నల్లైలతలఁప

వినుము భనత్ప్రాణరక్ష ♦ నెసఁ జేసితి నే

నసఘా ! నీవును నమ్మెయి

నను నాపదఁ బాపవలదే ♦ సమ్మిరయమునన్.

ఆ. ఆనిసఁబిల్లికిట్టు ♦ లను నెల్కవేగిర

పడకు ముచితకాల ♦ భావ్యమైన

యత్నవధిగదా న ♦ మగ్గిఫలత్వంబు

నొందు నొండుదలఁప ♦ కూరకుండు.

వ. అని యిట్లు పలితుండును, రోమశుండును నొంవొ
రులతో మాటలాడుచుండ వేకువయయ్యె నట్టియెడ.

క. తనతోఁ గొందఱు గుక్కలఁ
గొని యేతేరంగఁగేలఁ ♦ స్రూరకృపాణం
బును భీకరభంగిగ వెసఁ
జనుడెంచెన్ మాలఁడధిక ♦ సంరంభమునన్.

ఆ. పరిఘనాముఁడైన ♦ పాపాత్ముఁగనిభయ
మడరఁ బిల్లి యిట్లు ♦ లనియె నింక
నేమిసేయువాఁడ ♦ నిదెవచ్చెజమునూత
వోలె సత్వరముగ ♦ మాలవాఁడు.

క. అనిచ విని యొడ రోడకు
మనుచుం దెగఁగొఱికి వేగ ♦ మయ్యురఁ బలితుం
డనయముఁ జకితాత్ముండై
చనియెన్ రోమశుఁడు నవని ♦ జమ్మపైకివెసన్.

చ. ఎలుకయు బొక్కగోపలికి
నేగి ముదంబుచఁ బొంచిచూడ సం
కులముగ నేగుదెంచి పరి
ఘుండురి నుగ్గుగుఱెల్లఁ బూచి ని
ష్ఫలతకుఁ జిత్తమెంతయు విషా
పాదమువొందఁగఱోయె, బిల్లి య
య్యెలుకకు నిట్లనుం జెవికి
నింపగుభంగి చుదాత్తరీతిగన్.

ఆ. మేలు నేసి తగిన ♦ మిత్తునిబడసి త
త్సుచరితములవచ్చు ♦ సుఖము లనుభ
వింపజూచుటడిగి ♦ వేర్పడియుండుట
యథయ నీతివిదుల ♦ తెరువుగాదు.

చ. అనఘ ! భయంబునొంగుటిది

యారయ బేలఁదనంబు నెమ్మిమై
మునున చునమ్మి చెంది భయ

మోక్షణముం గని నాకుఁ జాలమే
లొనరఁగఁజేసి నీవు దుది

నుల్లముసం దగవిశ్వసింపకీ
ట్లునికి సుఖంబె నాదు సిరి

కుక్తుఁడవయ్యెదు రిమ్ము ప్రీతితో.

క. బలవంతులైన చుట్టం

బులు నేనును నీకు మేలు ♦ వొనరింపఁగ ని

మ్ములమనుట యొప్పదేననుఁ

గలసిమనుము విడువుశంకఁ ♦ గనుమఘ్నమతముల్.

వ. అనిన విని పలితుఁడు రోమశునితో నీపలుకు లుచి
తంబులు నామాటలు వినుమని యిట్లనియె.

చ. అరులనమిత్రులం దెలియ

నారయుఁతుంతయు సూక్ష్మకృత్య మ

వ్వెన వతిదుల్లభంబ రులు

వీరసనుండియు మిత్రభావముం

బొరయుటయుఁ సుహృద్దనుల
 పోలికగల్గియశత్రుత్వాగూణ
 స్ఫురణమొకపు సూపుటయుఁ
 జూతుముగాదె ధరితి నెల్లెడన్ .

వ. కావున నిన్నుఁ బెద్దయుం గదియుట గర్జంబు గాదు
 సీవును మద్వ్యశగతిం బొందుటఁ బూచితేనియు నేమటం జన దె
 ట్లంటేని.

క. బలవద్దిపులు ప్రియోజన
 ములకై లోఁబడుట గల్గుఁ ♦ బొలముల నేనుం
 గులు దీమంబులపట్టఁ ద
 గిలి నెట్టచ పట్టునడిన ♦ క్రియఁ జతురమతీ !

చ. అరయెడ మిత్రిబావమొక
 యస్వమకార్యము పొంటెగల్గిన
 న్వేరవునఁ బొముఁ బట్టునెడ
 నిక్కము నమ్మక దానివాటికిఁ
 గరము దొలంగఁ జేయునరు
 కర్జమువట్టి చరించు టొప్పదే
 పొరుగున నుండి నీకు హిత
 ముం దగఁ జేసెడ నెప్పుపంచినన్ .

మ. విను నీ కామిషమేను నీయెడఁ గడు
 విశ్వాసముం బూనిచే
 రిన నీచిత్త మొకప్పు మద్గతవికా

రీభూతమై దుర్బివో
దనహింసారతినొందు నీసుత సుహృ
ద్బంధువ్రజంబేని ముక్
సనుగల్గున్ సహియింప దాతృగరుణ
స్మృత్తింపు మిల్లుండెదన్.

వ. అని యంతనిలువక.

క. బలితపుటఁబడి పేరాఁ
కలితో రేయెల్లనున్న ధ కతమున నీకుం
జలిది వలసి పిలిచెద విటు
నలయనె నీపలుకునమ్మి ధ వత్తునె చేరన్.

ఆ. అనుమ నిట్లుదలఁచ ధ సగునె మత్స్యాణర
క్షకుండవై ననిన్ను ధ శత్రుఁగాఁగఁ
దలఁతునే కృతజ్ఞ ధ తయుఁ బౌరుషంబును
గలుగ నేరు వెఱవ ధ వలవ దసఘ.

వ. అని రోమశునకుఁ బలితుం డిట్లనియె.

క. నీవలన నేను బ్రదికితి
నీవును నాకతన మాల ధ నికి నగపడ వై
తీవిధమునఁ గల్గు సుహృ
ద్భావము సాలు నిను జేరఁ ధ దగ దిటమిందన్.

స. ఇవిధంబునకు శుక్రునాక్యంబులుం గలవాకర్ణిం
పుము.

క. బలవంతుడైన శత్రుని

వలనఁ బ్రయోజనము గలిగి ♦ వలను కలిమిఁగాఁ
గలసియు నదిగడచనఁగాఁ

దొలఁగవలయు నమ్మేనేని ♦ దుదిగ్గడొలయున్ .

ఆ. సమ్మదగనివారి ♦ సమ్మకయున్నది

తగినవారైనై నఁ ♦ దద్ద సమ్మి

యుండఁదగుదులన్ను ♦ నొరులుసమ్మెడునట్ల

యుండి యెరులసమ్మ ♦ కునికి నీతి.

వ. ఇట్టిద బ్రదుకు తెరు వగుటంజేసి.

క. నినుబోంట్లను సమ్మక యే

నును బ్రదికెద నసఘ ! నీవు ♦ నుం గని చండా

లునియట్టివారిమాయలు

నినుఁబొందకయుండబ్రదుకు ♦ నెఱిఁబొమ్మింకన్ .

క. అనిన విని సిగ్గుపడి తన

చనుచోటికిఁ జనియె బిల్లి ♦ సమ్మతిఁబలితుం

డును వేటొకతగులాఁగకుఁ

జనిసముచితవ ర్తనమున ♦ సౌఖ్యముఁబొందెన్ .

క. పలుపగఱవలనియాసద

దలఁగుటకును రిపు నహీన ♦ తరునై నఁ దనుం

గలపిగొని బ్రదుకుటకు ని

య్యెలుకయుఁ బిల్లియును వెరవు ♦ లెఱిఁగించెదగన్ .

బ్రహ్మదత్తునితోఁ బూజనియనుశక్తునికై చ సంవాదప్రకారము.

సీ. బ్రహ్మదత్తుండనఁ ♦ బరఁగిననరపతి

నగరఁబూజనియను ♦ నామమొప్పుఁ

జతురభాషిణియొక్క ♦ శక్తునివర్తిలుచుండు

నది పిల్లఁబెట్టి యిం ♦ పారఁ బండ్లు

దెచ్చి యర్మిలి దాని ♦ కిచ్చుచోమేలేటి

యధిపుపుత్రునకిచ్చు ♦ సందుఁగొన్ని

వాఁడును మచ్చిక ♦ వచ్చి యప్పిల్లతోఁ

జగ్గటమాడుచు ♦ సంచరించు

ఆ. నొక్కనాఁడు దాది ♦ యొద్దలేకుండ న

ద్వారకుండు పిల్ల ♦ తల సగల్గి

చంపె దానితల్లి ♦ చనుదెంచి కని మది

నిట్టులనియెశోక ♦ మెసకమెసగ.

తే. అకట కూడిమెలంగి యే ♦ మొకటియైన

నగ్గ నిడయును దానును ♦ ననుభవించుఁ

బట్టియాడుచునుండు ని ♦ ప్పాపజాతి

పడుచు చంపెనె యిటు దీని ♦ మిడుక మిడుక.

అ. రాచకొడుకుగాఁడె ♦ రాచవారికి నేటి

పరిచయంబు వేగ ♦ కరుణవిడుచు

హితవు మఱచు రాజు ♦ లేందు సమ్మికకుఁ బా
త్రిములే సమదమతులు ♦ కౌర్యరతులు.

క. ఈవగదీచ్చెదనంచుం
గోపంబున రాజుకొడుకు ♦ గుర్జులురెండున్
జేపకుసట్లుగ గోళున్
వే పెఱికి రయమునఁ గగన ♦ వీధికి నెగసెన్.

న. ఎగసె యచ్చోట బ్రహ్మదత్తుండు విన నిట్లనియె.

క. చేసె నభుము దత్ఫలముం
జేసెతంగుడిచెఁగాని ♦ శేశువు నెడను నా
చేసిని కౌర్యములే దే
జేసితి మాతొండుగీడు ♦ సెందదు నన్నున్.

చ. అసవుడు బ్రహ్మదత్తుడది
యట్టిద నీదెసఁ గీడులేదు నీ
చనుటకు నామనం బతివి
పాదముబొందెడుఁ దొంటియట్లు న
మ్మి నిలువుమన్నఁ బూజని శ
మించు నెయ్యెండురు చేతఁ బడ్డ యీ
పెనుబగనొంద మాటపన
బేల్పడి క్రమ్మఁ జేరు టాప్పుచే.

వ. అనిన విని యతండు.

క. చేసినదానికి మాటుగఁ
జేసినఁ బగ యంతిత్తోడ ♦ జెడుఁగాఁక గుణుల్

- శాసన సమ్మేలు విడచి
 నోసము వెట్టుదురై యట్ట ♦ తుమ్మెలు జెఱుగా,
 ౪. అనిన పనిచే శకుని యుట్టసియె.
 ౫. నెయ్యము సెడిసను మాటల
 తియ్యెదనము నట్టి పగ మ ♦ దిక్ నులచి, జా
 నయ్యె గల నెయ్య ముతీ చే
 టయ్యె నొకటిమూడు గాక ♦ యది మేలగునే.
 ౬. వినుము నేలఁ దోచి ♦ కొనిసను, దాయాదా
 లై న, మాటమాట ♦ కై ప, నాడు
 వారియెడను గేడు ♦ వారక చేసిసె
 బగ జనించు నిట్టి ♦ భంగు లైదు.
 ౭. పగయుఁ గల్గెనేసి ♦ బాయనె గూడ్కమై
 నూర్చి పన్నియున్న ♦ నూడ్కి నుండు
 గాన నమ్మి బేల ♦ కాలాంతరమున
 నై నఁ జెడును సంది ♦ యంబు వలదు.
 ౮. నననీజనకసాహవాదర
 తినూభవులసఖులనమ్మ ♦ సగ ననినను నె
 న్మునమునఁ బగ గలసారలఁ
 జనునే నమ్మంగ విడువు ♦ చతురనచనములో.
 ౯. అనుటయు బ్రహ్మదత్తుండొట్టసియె.
 ౧౦. కాలవశంబునఁ గేడు
 న్నేలును ననులకునుమూడు ♦ నీకును నాకె

వాలి యవి సేయవచ్చునె

బేలనె యే సంత యేల ♦ పెడఁ బాయంగఁ.

వ. అనిన విని శకుని యతనిమొగంబునఁ జూడ్కి నిలిపి
యిట్లనియె.

క. విను చల్లనిమాటలలో

మునిఁగి యలుక గుబ్బతిలు, స ♦ ముద్రజలములో
సన యుండి యాట కెప్పుడు

గనగన మనుబాడబాగ్ని ♦ కరణినరేంద్రా !

క. అని పలికి యవిశ్వాసము

మనమున నెలకొల్పి ♦ రాజు మాటలకుం దే
లనివెరపుతోడ నాపూ

జని దన కిమ్మైనయెడకు ♦ జనియె గుమారా.

వ. అదియునుంగాక.

క. జననాథునకు సవిశ్వా

సనిరూఢత వలయు నెల్ల ♦ జనములయందుం

దనుఁ దనసిరిఁ గాచుటకై

యని నీతులు సెప్పుదురు బృ ♦ హస్తతిముఖ్యుల్.

విశ్వామిత్రచండాలసంవాదము.

క. ఏ పారి తొల్లి త్రేతా

ద్వాపరములసంధినొక్క ♦ వటపు ధరిత్రీ

తాపంబుఁ జేసె జనముల

పాపంబున వత్సరిములు ♦ పండ్రెండధిపా.

నీ. ఏఱులుఁ జెఱువులు ♦ నివురఁ గర్పనము లెం

దును జెడఁ దరులతా ♦ దులును గమర

భూమియుఁ బసఁ దూల ♦ గోమహిషాదిజీ

వధనంబుఁ బొలియ భూ ♦ వరులు మేర

దప్పి లోకములోని ♦ ధాన్యముల్ గొన నధ

ర్మం బంతకంతకుఁ ♦ బ్రబల నధికు

లనదలఁ జెఱువంగ ♦ యాగముల్ దేవతా

పూజలునెడలంగ ♦ భూసుర ప్రి

తి. ముఖము లై నవర్ణ ♦ ములచొప్పు దప్ప నా

హారరహితజనము ♦ లచట నచటఁ

బడఁగఁజూడ ఘోర ♦ భంగిగాఁ దఱచయ్యె

డొక్కలున్నవారి ♦ కెక్కభయము.

వ. అట్టిసమయంబున.

క. మునిపతి విశ్వామిత్రుఁడు

దనయాకలి కెందు మెలఁగి ♦ ధైర్య మెడలి యో

దనమాంసమూలఫలములు

జనులనడిగి యెందుఁ బడయఁ ♦ జాలక డప్పిన్.

వ. తూఁగాడుచుం జనువాడు ముందట.

చ. పసరపుఁద్రేవుపోవులును

బందులడొక్కలుఁ గుక్కపుఱ్ఱలున్

మునుగువడితగ భూమిల

ముం దఱచారంగఁ గన్పచున్ ముగిం

బస నొకయింతి లేక పుట

ప్రాణులనుం బొరిగొంచునట్లు గు

న్యైసవలఁ గూర యున్నవెలి

వాంఁగురపల్లెకు జెరియయ్యెడన్.

న. ఆర్తినొంది యిటుసటుం బోవంజాలక నేలం బడియుగ
డి ప్రాణంబులువోపుటకు నుపేక్షింపందగదు; ప్రాణరక్షణంబ
పరమధర్మం బని విచారించి తగు నుపాయంబు చింతించువాఁ
డప్పుడ చంపి తిత్తోలిచి గాలిగొస్తనై చిసకుక్కుకలిమంబుగ
నుంగొని.

న. ఇది దిస్స నిస్స డియ్యెడ

నొదవదు ప్రాణంబు గావ ధ నొగడొకఁ జెడియన్

మది నూహింపఁగ మ్రుచ్చిమి

నొదవించికోనంగవలసి ధ యున్నది నాకున్

తే. ప్రాణములువోవకుండంగఁ ధ బరిహరింప

నొం మసాయ మెయ్యదియు లే ధ కుండెనేని

మ్రుచ్చిమియు ధర్మమగు నధ ధ మునిధనంబు

గొనుట యెందును ముఖ్యమై ధ చనుట గలదు.

వ. కావునఁ జంజాలధనం బగుసారమే యమాంసంబసహ
గించి ప్రాణహాని పరిహరించుకొందునని నిశ్చయించియుండ
సర్ధరాత్రం బగుటయుఁ బగజాలురెల్ల నిద్రింప నెల్లస లేచి

చని యమ్మాంసంబు వట్టి తిగిచిన నచ్చేరువ నిద్రించుచుండ
లుండు విధివశంబున మేలుకని నీవెవ్వండవు మాంసంబు
ముచ్చిలించెదవు నిద్రవోవం జమ్ము నిన్నుఁ బొరిగొనియెద
ననుటయు భయంపడి గ్రక్కున నమ్మునిపతి యేను విశ్వా
మిత్తుండనని పలికిన వాఁడు వినయంబున శయ్యడిగి కరుణం
గన్నీరొలుకం బ్రణమిల్లి కేలుమొగిడ్చి మహాత్మా! సీతలం
పేమియని యడిగిన సతండు స్వాంతవచనంబుల నిట్లనియె.

చ. దరికొనునాఁకలిం దనువి

దాహముపుట్టినఁ బ్రాణహానికిం

బరిహరణంబు సేత కిది

పాసమయైనను గుక్కచంజుడే

భరసడిముచ్చిలించెద వి

భావనుఁ డెంతశుచిత్వసంపదం

బొరసియు సర్వభక్షకతఁ

బొందును నన్నునుజూడుమట్లుగఁ .

వ. అనిన విని చండాలుఁ డిట్లనియె.

తే. గుక్క మృగములచో నెల్లఁ ♦ గుత్సితంబు

దీనిఁ దని ధర్మమునకేల ♦ హానిసేయ

నొండుపాయంబు వెదకి కొ ♦ మృష్ట్యులొత్మ

యనుడు వానికి ముని యిట్లు ♦ లనియె సధిప.

క. విను బ్రహ్మవహ్ని నాకుం

బెనుఁబ్రాపై యుండ నేను ♦ వెఱతునె యెల్ల

నను బోవనీక ప్రాణము

దనువున నిల్పుటయచూవె ♦ ధర్మం బరయన్.

ఆ. బ్రదికియున్న నేఁ ద ♦ పంబున విద్యను

బాచికొనఁగ నేర్తు ♦ బాతకంబు

నట్లు లగుట జీవి ♦ తాధారమైన యీ

నంజు డిస్సు డెట్లు ♦ సమల కుడుగ.

చ. అనుటయు సంత్యజంబు సగి

యట్టివిధం బధనుంబు గాక నె

ట్లసె యది ధర్మమే కటక

ఓ మిముబోంట్లకు నిట్లు నేయఁగాఁ

జనునొకొ యన్న సమ్ముని ప్ర

శస్త్రుఁ డగస్త్యుఁడు దైత్యమాంసముం

దినఁడె నళించెనే యతిని

తేజము పెంపును సంతనుండియున్.

వ. అనవుడు వాఁ డిట్లనియె.

క. పరహితము నేయఁ బూనిన

పురుషుఁడు పాపంబు నేయఁ ♦ బొందఁడు శేషం

బరమముని యగునగస్త్యుఁడు

పరోపకారార్థకృతి న ♦ భవ్యుం డగునే.

క. నావుడు మదాప్తి బ్రాహ్మణ

తావిద్యతాస్పదంబు ♦ దానికీఁగా నే

నీవిధి యొనరించుట పా
సావేశములేగు దీని ♦ కడ్డనడకుమీ.

క. అని మునివల్కిన నంత్యజుఁ
డను మాంసము విడువనోప ♦ కనుటగఁ దలఁపం
జనునె భవదీయతేజో
ధనహానికీఁ గరుణ పుట్ట ♦ దా యెవ్వరికీఁ.

వ. అనవుడు గాధినందనుండు.

తే. కరుణగలవేనిఁ బ్రాణంబు ♦ గాచికొనఁగఁ
దలఁచునాకు నిమ్మాంస మి ♦ మృలఘుచరిత !
యట్టలెసె ప్రుచ్చిమియు లే ♦ దస్యతి మెడలి
వడయువస్తువు సేయుదు ♦ సాతకంబు.

న. అనిన విని చండాలుగ డిట్లనియె.

క. అతిశయితపుణ్యదీపులు
ప్రతిగ్రహమునీచుసరుని ♦ పాలంజేయన్
మతిఁదలఁపఁ గూడునే వి
శ్రుతగుణ ! యే మెఱతు నింకఁ ♦ జాఱచుఱఁబల్కన్.

వ. నీవలచినయట్లు సేయు మని సారమేయమాంసం
బిచ్చినఁ బుచ్చుకొని దానం బ్రాణంబులు రక్షించుకొని విశ్వా
మిత్రుండు సనియె. నిందుండు తదనంతరంబ లోకంబుల వడ
దీఱ నర్జించె నంత హర్షించి యత్తపోధనవర్యుండును దపోవిశే
షంబున దోషంబునీఁగికొని మనీషిజగన్తుల్యం బగునిత్యవ్రతం
బున విలసిల్లె నాపత్సమయసమాచారం బిట్టిది యని చెప్పిన

భీష్మునితో భూవల్లభుండు ధర్మసూక్ష్మప్రకారం బింతచురవ
గాహం బగునే యియితిహాసం బాక్షణ్ణంచుట నాడెందంబు
విషాదంబునొందె ననవుడు నతండు ధర్మంబు బహుశౌఖా
సమన్వితంబై యుండు రాజులకు నెల్లతెఱంగులు నెఱుంగ
వలయు. విషాదం బేల యనవుడు నజ్ఞనవిభుండు.

మృగయుడు—కపోతమిథునము.

క. శరణాగతసంరక్షణ

పరులకు సమకూరు నెట్టి ♦ పాటిఫలము ని
ర్భరకరుణాకర ! పరమా

దరుమున నెఱిగింపు నాకు ♦ దానితెఱంగున్ .

ఆ. అనిన భీష్ముడిట్టు ♦ లను ముచుకుందుండు

నాగఁ బరఁగు ధరణి ♦ నాయకుండు

దనుజమంత్రిచేత ♦ వినినది యొకకథ

యఖిలసాపహరణ ♦ మాచరించు.

వ. అయ్యితిహాసంబు నెప్పెడ దాన సీయడినియన్గంబు
దెలియు నవహితుండైనై యాకర్ణింపుము.

సీ. పాపాత్ముడొకభోయ ♦ పక్షుల నధియించి

తినియును బెక్కుమ్మి ♦ కొనియు పదియ

బ్రదుకుగా దానికి ♦ బహుసాధనంబులు
సవరించుకొని మహా ♦ టవిఁజరింప

నొకనాఁడు పెనువాన ♦ యును గాలియును ముట్టి
సకలజీవులకు నా ♦ శంబువుట్టు
సట్టిదియై కాన ♦ యంతయు జలమయం
బైన బెగ్గిలి యన్న ♦ రాధముండు

తే. వెరవుతో సల్లసల్లన ♦ వెడలి మిఱుత
నొకవవస్పతి జొంపమై ♦ యున్నదానిఁ
జెంది రాతిరి యగుటయు ♦ శిలయ సెజ్జ
గాఁగ శీతార్దుడై యుండెఁ ♦ గౌరవేంద్ర.

క. ఆలుబ్ధకుఁ డత్తరువర
మాలోకించి కడుభక్తి ♦ ననియె నిచటిభూ
తాలిం గొలిచెదఁ గడుణా
శీలతఁ ననుఁ గాచుటకు వి ♦ శిష్టవినీతిఁ.

వ. అని యిట్లప్పక్షిధ్వంసకుండు శయనంబు ప్రాపించియుం
డ నమ్మహీరుహంబుకోటరంబున వసియించి యిండునది యొ
క్కకపోతంబు దనవల్లభ యెటయేని మేతకుఁబోయి రాక
తడసిన శోకించి.

సీ. ఎచటనున్నదియొక్క ♦ యంతప్రాద్వికచోట
నుండునే ననుఁ బాసి ♦ యుజ్జ్వలాంగి
యేకారణంబున ♦ నేమయ్యెనో వాన
యేవునఁ దెగియెఁగా ♦ నోవునకట !

యమ్మేను లేకున్న ♦ నిమ్మేనికలిమి ని
 రర్థకం బధికాను ♦ రాగయుక్త
 యగుసతిగుణముల ♦ యైహికాముష్మిక
 సుఖసాధనంబులు ♦ సువ్వై పతికి

తే. నేమిసేయుదు మందిరం ♦ బిపుడు పాడు
 వాఱుచున్నది యనగ స ♦ ప్పలుకులెల్ల
 బోయవలలోన నున్నక ♦ పోతి విని మ
 సంబు సంతోషపూరి మ ♦ గ్నంబు గాఁగ.

క. పతిమదికి నింతయెక్కిన

యతివగదా పుణ్యవతి ప్రి ♦ యాలాపము లీ
 గతి విఠఁ గాంచితి జన్మము
 గృతకృత్యం బయ్యె నాకు ♦ గెలిచితి జమునిన్.

ప. అని యుల్లంబున నుగ్గడించి పతికిం దన తెఱంగెఱింగిం
 చి విధికృతంబునకు వగవంబని లే దని మఱియు నిట్లనియె.

చ. శరణము సొచ్చిసం దగఁబ్ర

సన్నతఁ గైకొని రక్షణంబు సా
 దరముగఁ జేయనత్యధిక

ధర్మముగా బుధకోటిసెప్ప నీ
 వరసి మహార్తు వీని శర

ణాగతు నోపినభంగి నాపదం
 బొరయక యుండఁ జేయుము ప్ర
 భూతపునీతుసఁ గొంకువోయెడున్.

క. అని యిట్లేర్పడఁ బలికిన

విని శోకము డిగ్గవిడిచి ♦ విహగము గరుణం
దనజాతి సెప్పి తగ ని

ట్లనియె మనుజభాషణముల ♦ నాలుబ్ధకుతోళ్.

క. ఓయన్న ! డస్సినాఁడవు

మాయంటికి నతిథివై తి ♦ మసలక నీకుం
జేయవలయు నాతిథ్యం

బేయది భవదీప్సిత్కార్థ ♦ మెఱిగింపు తగన్.

చ. అసవుమ నుల్లమెంతయుఁ బ్ర

యంబు వహింపఁగ బక్షివర్య ! నీ

తున సకలాంగకంబులుఁ బ్ర

ధూనము లయ్యెడుదీనిఁ బాపవే

యనిన విహంగమంబు రయ

మారఁగ నచ్చటిపుల్లలెల్ల ము

క్కునఁగొనితెచ్చి పోవిడి య

కుంతితమైన దయాగుణంబునన్.

వ. ఆపొంతపల్లియకు రయంబునం జని పుల్లతలనంగ
తింబై నయింగలంబు.

క. కొని వచ్చి పుల్లప్రోవునఁ

దనుకంగాఁ జేసి నెమ్మి ♦ దళుకొత్తఁగ ని

ట్లను బోయతోడ మే నీ

యనలంబునఁ గాచికొనుట ♦ కై రమ్మనఘా !

చ. అశవుడు వాఁడు గువ్వహృద

యంబలరం దనయంగకంబు ల

య్యసలశిఖాకలాపమున

నల్లనయల్లన కాఁచి శీతబా

ధన ముడుగంగఁ జేయఁగఁ బ

దంపడి యాఁకలి పాలఁ దోఁచెఁ దోఁ

చిన నెఱిఁగించె గువ్వకది

నేయ సుపానుము లేనియాత్మలోన్.

న. వగచి నెలవెలంబాటి తలంచుకొని వాని కిట్లనియె.

తే. ఖగములకు జీవనం బనఁ ♦ గలదె సంగ్ర

హించి నట్టిది యాఁకలి ♦ కేమియైన

మాకు దొరకొన్నఁ దిందుము ♦ గాక యైన

నీవు డస్సితి వాతిధ్య ♦ నియతి వలయు.

వ. నాశరీరం బాహారంబుగా నిచ్చెదఁ గొనుము.

క. అనిపలికి యగ్ని వలగొని

తనదేహము దానిలోనఁ ♦ దడయక యిడినం

గని బోయ విస్మయంబున

మన మూనఁగఁ గొంతనేపు ♦ మ్రొన్నడియుండెన్

వ. పదంపడి.

మ. కలదే యిమ్మెయి పౌరుషంబు జగతిం

గారుణ్యమేపార ని

స్వలుఁ గిట్టిచ్చునె మేను నాదుచరితం

బుల్ సిందకుం బట్టులై
తలఁపన్ వచ్చిన నింతకీడగునె యే
తత్కూరతాఘోరచే
ప్రలు మానంగలవాడఁ బక్షి గురునై
సంధించె సదోధమున్ .

వ. అని యంతరంగంబున నై రాగ్యంబు నిరంతరం బగు
టయు నింత నిలువక.

మ. ఇది యిట్లాని బంధులం దొఱఁగి తా
నీయగ్నిచోఁగూలె నొ
ప్పదమై యుండఁగ నిట్టితెంపు వెలయం
బెంపార నై రాగ్యసం
పద పాపంబుల నెల్లఁ ద్రొంపఁగ మహా
ప్రస్థానపుణ్యత్వ మొం
దెద నే నిస్పృహ యంచు మానసము శాం
తింబొంద నిర్మోహుడై .

క. వలలోననున్న పులుఁగుల

వెలువడఁగా విడిచి వలయు ♦ వెండియుఁ దనకుం
గలపక్షినిహతి సాధన

ములు సచటనె యుండఁ బోయె ♦ జోయ నియతుడై .

ఆ. అక్కపోతి నాథుఁ ♦ డగ్నిలోఁబడుటకు

శోకవహ్నిఁ జిత్త ♦ మాకులముగ

నెలుగు రాలుపడఁగ ♦ నిట్లని పలవించె
సశుభలతరంగి ♦ తాస్య యగుచు.

క. నాయాకలి కోర్వవెపుడు

వేయైనను నేఁ గొనంగ ♦ వెండి యనుభవిం
తాయాసపడుటఁ గనుఁగొని

కూయుదు సనుఁ బాసి చనుట ♦ కుం దగ వగునే.

వ. అని వెండియు.

సీ. ఇరుగుజొంపంబుల ♦ నింవారు విరులను

బాలు పైనపొదలక్రే ♦ వలకుఁదాగ్చి

సెలయేఱులందలి ♦ తెలిసీటఁ దనువుసాం

పెలసినగిరులతె ♦ ప్పలకుఁ జీర్చి

నూవిమ్రాకల నెల ♦ దీవలఁ జెన్నొందు

తోటలకడ నలి ♦ తోడఁ జెంది

యలరునెత్తమ్ముల ♦ కలిమిఁ జెల్వగుడ్డి

యలతీరభూముల ♦ నల్లఁబొంది

తే. నన్నముదమునఁ జేరి యా ♦ నందమొందఁ

గేలి సలిపెడు నీదగు ♦ లీల మఱవ

నావశంబె ప్రాణేశ ! ప్రా ♦ ణంబులిపుడ

నిన్నకూర్చి యేతెంతు నీ ♦ చన్నకడకు.

వ. అట్లుం గాక.

క. జేనియనుమరణమునఁ దన

మేనువిడిచినట్టికాంత ♦ మేలిపదవికిం

దాను సతండును సరిగి య

నూనస్థిరసుఖము లందు ♦ చుండుట విందుకొ.

క. అని పలికి యపుడ యసలము

ఘనముగ దరికొల్పి మడి వి ♦ కాసముఁ బొందం

దనవల్లభుఁ దలఁచుచు వల

గొని లీలం జొచ్చి యతనిఁ ♦ గూడం జనియెన్.

క. స్ఫురితవిమానముమీఁద స

మరతతి వేష్టింప రత్న ♦ మయభూషణసుం

దర దివ్యమూర్తి వెలిఁగెడుఁ

వరునిఁ గలసి పరమసౌఖ్య ♦ వైభవ మెసఁగె.

తే. లీలఁ బొరిఁబొరి నచ్చర ♦ లేమపిండు

బలసి యభివందనము సేయఁ ♦ బొలిచె నిట్లు

సనిసపక్షియుగంబు వ ♦ ర్తనముదోఁచె

బుణ్యవర్తనుఁ డగుట నా ♦ బోయ కపుడు.

వ. తోఁచిన సతండు.

క. ఏనును నిట్లగుదు ననుచు

నూనినకౌతుహలముల ♦ నుల్లము వొదలకొ

మే నెల్ల ముండు సింపఁగఁ

గానఁదటిసి గళితరక్త ♦ కలితాకృతియై.

తే. అరుగుచుండువాఁ డొకచో ద ♦ వాసలంబు

గట్టెద్దిరికాననం బెల్ల ♦ ముట్టి మండ

సంసృమోదితచిత్తుఁడై ♦ చక్కఁజొచ్చి
యొడలు దొఱుగి దేవత్వంబు ♦ వడసెనధిప.

ఉ. ఈయితోహాస మధ్ధిమెయి

సెజ్జనముల్ వినినంబఠించినం

బాయు నుదాత్తగోహనన

పాతక మైనను భూరిసౌఖ్యముల్

వేయివిధంబులం బొరయు

విన్ముతగన్ శరణార్థిఁడోషితుం

జేయనివాఁడు కల్మషముఁ

జెందు నొకప్పుడుఁ బాయుఁ డేమిటన్.

గృ ధ్ర జ ం బు ధో పా ఖ్యా న ము.

సీ. గాంగేయుఁ డిట్లనుఁ ♦ గౌంతేయపూర్వజు

నకును నైమిశపట్ట ♦ ణమున నొక్క

బాలుండు మృతుఁడైన ♦ బంధులు పేతభూ

మికఁ గొనిపోయి య ♦ మేయశోక

వివశాత్ములై పల ♦ వింపఁగా గ్రద్ద యొ

క్కటివచ్చి మీర లి ♦ క్క భయంబు

దక్కియేడ్చుచునుండ ♦ దగదిదెక్కింకెడుఁ

బొగ్గిద్దు రాక్షసులును ♦ భూతములుఁ బి

తే. శాచములు వచ్చి తినుటకు ♦ నేచితిరుగు
జననమరణముల్ వింతలె ♦ చన్నశిశువు
తోన యందఱు జనుటకు ♦ బూనియుండు
వారలే పొండు పీనుంగు ♦ వైచి వేగ.

క. తెగిపోయినవా రేడ్చిన
మగుడుదురే వెట్టులార ! ♦ మానుండు మీరు
దెగుదురు దడసిన నావుడు
నగునట్టిద కర్జమనుచు ♦ నందఱు భీతిన్.

వ. శవంబు విడిచి పోవంజూచిన నొక్కనక్క బొక్కలో
నుండి వెడలి వారలతోడ.

సీ. గ్రద్దమాటలకేల ♦ కడుభీతిఁబొందితి
రక్కటా ! బాలుని ♦ నబ్జవదను
నిటువైచి పోవఁగా శ్లాఘాడే నేడువఁడు
శోకంబువోవని ♦ చోప్పటఁ గొంత
ప్రొద్దంతలో విధి ♦ కూరుండు గాకున్న
బ్రాణంబు గ్రమ్మట ♦ రాక గల్లు
నో యెఱుంగుదురే యి ♦ నుండునునస్త్రాది
జేరెడు వెఱవక ♦ మీరు నిలువుఁ

తే. డనిన వారును మనమున ♦ నాసపుట్టి
మడిగివచ్చిన గ్రద్ద యి ♦ మ్మందబుద్ధి
యైసనక్కమాటలువిన ♦ నగునె వికృత
మయ్యఁ బీనుంగు వచ్చునే ♦ యసువులింక.

క. కడుబెట్టిదుండు కాలుఁడు

మిడుక మిడుక నవహరించె ♦ మీ రీయానన్

విడుపుఁడు బాలునినుగతికిఁ

బడయుఁడు దానాదులై న ♦ బహుధర్మములన్.

ఎ. అనిపలికిన నాగృధ్రింబు వచనంబు లాక్షేపించి య
జ్ఞంబుకంబు వారలనుద్దేశించి.

క. కూరిమతి గృధ్రి మిట్టికు

మారకునిం జూచిచూచి ♦ మనలకపోనన్

మీ రెట్లోరెప్పదరో క

న్నీ రెటు మముబోటులకును ♦ నిలువగొలికెడున్.

క. దయమాలిపోవ నేటికిఁ

బ్రియత్నిమునఁ బొదువ దైవ ♦ బలమున మీకుం

బ్రియ మెసఁగ బ్రిదుకుబ్రిదుకం

డయినను మఱి పోవరాదె ♦ యనిచెప్పటయున్.

వ. గృధ్రింబిట్లనియె.

ఆ. ఏను బుట్టి వేయు ♦ నిన్నూఱు మున్నూఱుఁ

గలవు వత్సరములు ♦ గాన నెందు

బాలు యౌవనవస్థుఁ ♦ చౌధ్రిని వృద్ధునిఁ

జచ్చిపోయి మగిడి ♦ వచ్చువాని.

క. ఒకటి గలదు వత్తురు వే

తొకగర్భంబునకు మృతులు ♦ యక్షినిజమె న

క్కకు నేటిబుద్ధి పీనుగు
నకు బ్రదుకెటుగలుగు నిట్టి ♦ సవ్యలు గలవే.

సీ. అనవుడు నెర వెక్కి ♦ యాబిడ్డ వైచి పో

యెడువారలకు నడ్డ ♦ పడుచు నక్క
నినుడు రాఘవుడు నే ♦ ర్వున బ్రదికింపడే
మృతుడై నభూనుర ♦ సుతుని మగుడ
స్మంజయుకొడుకు న ♦ చ్చిననారదుడు పృభా
వంబున గ్రమ్మట ♦ వాని దేడే
యట్టల యొకసిద్ధు ♦ డమరుండు మీయేప్పు
లాలించి దయ బాలు ♦ నసువు లొసంగె

ఆ. నేని మేలు గాదె ♦ యిది యేల పోయెద

రనిన వారు మగిడి ♦ యరుగుదెంచి
శీశువుశవముచుట్టా ♦ జేరి పెల్లెడ్డిరి
పనవిపనవి యంత ♦ నినుడు గుంకె.

వ. ఆగృధ్రింబును జంబుకంబును నాకలిచేత వండురు
చుండిన తానతాన బాలశవంబు నాహారంబు గొనుటకై యివ్వ
ధంబునం దమతమపల్కునేర్పునం గ్రమ్మఱించె బ్రొద్దుగ్రుం
కినం దా నచ్చోట నిలువనేరదు గావున గ్రద్ద యటమున్న
వారు వోవుటకై యప్పటితెఱంగుమాటలాడె రాత్రియైనం
దనకు మేలుగావున నక్క వారలు డడయుటకుం దగినచందం
బునం జెప్పె నది వానితెఱంగు ప్రేతవనవిహారివిరతుం డగు
శంకరుండు కరుణారసపూరనశంకరుండగుటసప్సమ.

ఆ. అట్లు పసవి యేడ్పు ♦ నజ్జనంబులకుఁ బ్ర

త్యక్షమై వరంబు ♦ లడుగుఁ డనిస

సంప్రమోదభక్తి ♦ సంభ్రమభరితు లై

చక్కనననిఁ జూఁగి ♦ మ్రొక్కి వాగు.

క. బాలమరణశోకంబుఁ

దేలక యుండంగఁ గావు ♦ దేవోత్తమ ! నీ

వాలించిన బ్రదికితిమి ద

యాహృదయ ! వర్వీతీప్రి ♦ యా ! చంద్రిధరా.

వ. అని యనేకవిధంబుల వేడుటయు శివుం డాశిశువు
ప్రాణంబు లొసంగి వీడు శత్రుయస్సంపన్నుం డగుచూఁ
డని యానతిచ్చి యాగృధ్రజంబుకంబులకు నాఁకిలి యొం
డును లేక యుండం బ్రసాదించి యంతర్హతుం డయ్యె సం
తోషంబున సంతరంగంబులు సంగంబులుం బొదల నజ్జనం
బులు బాలునెత్తికొని పలుమఱుం జూచుచుఁ గొంగిలించు
చుం జనిరి గృధ్రంబులు జంబుకంబును ముదింబునం బొం
గుచుఁ బొయి తమతమకులంబులలోఁ బ్రభూతింబులై ప్రవ
ర్తిలై నార్తజనబాష్పప్రమాణ్జనంబు ప్రభువులకుం గర్తవ్యం
బగుటకును నిజకార్యార్థు లగుకపటులనేర్పుమాటలతెలుపులై
ఱింగికోనుటకును నుదాహరణం బై నయాగృధ్రజంబుకోపా
ఖ్యానంబు.

క. వినినఁ బఠించి వ్రాసినఁ

గొనియాడిన దురితపిడ ♦ కుం దొలఁగి నరుం

డనుపమధర్మములకు భా

జన మగు నాయుఃప్రవృద్ధి ♦ సంపద నొందున్ .

పవనశాల్యలీతరు సంవాదము.

నీ. అని వినతుం డగు ♦ నాధర్మసుతునకు

ముదమునఁ జెప్పి భీ ♦ ఘృంశు మతియు

నిట్లనుఁ దగ నొక్క ♦ యితిహాస మధిప ! యా

కర్ణింపు హిమవన్న ♦ గంబుసందుఁ

గలదొక్కబూరుగు ♦ గడుఁబెద్దకాలంబు

ముదురు శాఖాశోభి ♦ మూలదృఢము

నారదముని యొక్క ♦ నాఁడత్తరువుపొంతఁ

జని చని వేడ్క ని ♦ ట్లనియె నెమ్మి

తే. బూరువా ! యింతపటపును ♦ బొడవుఁ గల్గి

నీవు మృగపక్షీసంశ్రయ ♦ చీయ మగుచు

నునికి గని వీరితి నడిగెద ♦ ననిలుచేతఁ

బడు మహీజంబులెల్ల నీ ♦ పడమి యెట్లు.

క. పవనునకును నీకును బాం

ధవము గలదొ యతఁడు నిన్ను ♦ దయ రక్షింపన్

సవినయవృత్తిని బ్రదికితొ

చెవులకు నిం పెసఁగ నిజము ♦ సెప్పుము నాకున్

క. అనిన విని బూరు విట్లను

ననిలునిబల మన్నదీయ ♦ మైశబలముతో

నెనగా దేర్పడ విను పదు

నెనిమిది యగుసంశమునకు ♦ నెనయ దరయఁగన్

వ. అని పలుకుటయు సమ్మసింద్రుండు.

ఆ. అమ్మచెల్ల యిట్టు ♦ లనకుము గొండలు

లోనుగాఁగఁ బవను ♦ చే నప్పాస్త

మహిమము లగు తెఱుఁగ ♦ మా భూతములచేష్టి

తములు వాయువశగ ♦ తములు గానె.

క. అనుటయుఁ బెలుచనియెలుఁగున

ఘనమూల ప్రబలశౌఖి ♦ కాదుర్జయు న

న్నును దాఁకిన నతనిప్రభం

జనుఁ డనునామంబునకు న ♦ సత్యత వచ్చున్.

వ. అని గర్వించి యాడిన శాల్యలిం జూచిసురముసిప్ర
వరుండు.

చ. మఱవకయుండు నీబిరుదు

“మాటలు నీవిటులంట మారుతుం

డెఱిఁగెడు నెట్లు నంచు వెన

నేగి సమస్తముఁజెప్ప నాతఁడే

డైఱుఁ బనుదెంచి నీవఁట క

డిందిమగండవు నిన్నుఁదాఁకినం

జెలు తపె పేరు బూరుగ ! శ

శించితి గాకిటఁ బల్కు లేటికిన్.

మ. అని కోపంబునఁ బల్కు నప్పవనుతో

నాభూరుహం బింత పె

ల్పన నీవాడెద వంతతక్కువనె బే

లా ! లోకసామాన్యవృ

క్షునికాయంబును నన్ను నొక్కటిగ ని

చ్చంజూచితే యన్న న

ల్లన నవ్వొప్పుగ నాసమీరణుఁడు హే

లాస్సారుఁడై యిట్లనున్.

క. ఒకనాఁ డజుండు నీనీ

డకు డబ్బెటరుగుదెంచు ♦ టయు నమ్మేలా

త్మకు వ్రేగై మన్నించిన

మెకమెకపడి తిట్ల పలుకు ♦ మీ తగ రేపున్.

వ. అనిపలికిన బలుమొగంబుతోడం చోయిన నబ్బూరువు
మనంబునం దలంకి.

చ. మనుగడ దప్పునొక్కొ ముని

మాటలుగై కొననై తి నాబలం

బన నదియెంత యుగ్రత మ

హాబలురాకకు నోర్వజాలనా

తని నొకభంగి గెల్తునని

తాఁ దలపోసి హరించె నాకులుం

గొనలును బొంపముల్ నిడుద

కొమ్మలు రేయగుళుం గ్రమంబునన్.

వ. అట్లు తన్నుం దానవిటుచుకొని యున్నంతవేగుటయు.

చ. ప్రతినకు నీడుగా భయద

భంగిఁ బ్రభంజనుఁడగుడెంచి యీ

క్షీతిరుహముం గనుంగొని యి

నీ ! యిదినాపని నీవచేసి తి

మ్మతి నీక సంతసింపు మిటు

మన్ననఁ బొందుము నీదుబాంధవ

ప్రతికి నివ్వధంబు సదు

పాయము మే లెఱిగింపు పెంపునన్.

వ. అని యల్లసంబాడి సముల్లసద్గతి నాసదాగతి సని
యె. నట్లు శాల్మలీ పవనుచేత భంగంబునొంది వగంగుండెం
బ్రబలునితోడ దుర్బలుండు దొడరి మత్సరగ్రస్తుం డయిన స
పాస్తవిభవుం డగు.

అని భీష్ముడు యుధిష్ఠిరునితోఁ బవనశాల్మలీసంవా
దంబను నీపుణ్యాఖ్యానంబు నెప్పె.

నా డీ జం ఘు ని చ రి త్ర ము.

చ. విను మొకబ్రాహ్మణుండు కుల

వృత్తము లెల్లదొఱంగి బోయదా

ని నొకత నాలిఁ జేసికొని

నెమ్మిఁ గిరాతులఁగూడి వేటకుం

జనుఁ దిను మాంస మద్దరిత

సక్తుఁడు భోగపరుండు గావునన్

ధనము ఘటింపఁగాఁ దగు వి

ధంబని చూచి వణిగ్గనంబుతోన్.

వ. చెలిమి చేసి కొందఱు గోమట్లు బేహారంబువెంట
దేశాంతరంబునకుం జనఁ దానును వారితోడం గూడి పోవం
బోవ గిరిగహనదుర్గమస్థలంబున నొక్కవనగజంబు.

ఆ. సాతులోని కుఱికి ♦ జనముల నున్నద

లీల నేలఁ బెట్టి ♦ కాలఁ జమరఁ

జొచ్చుటయును భీతి ♦ విచ్చి నల్లిక్కులఁ

బఱచి రెల్లవారుఁ ♦ బటురయమున.

క. ఆయనయుఁ గాందిసీకుం

డై యుత్తరదిక్కు వాతె ♦ సతిదూరముగా

నాయెడ నొకమార్గము గని

పోయెను దానిట్ల పోవఁ ♦ బోవం గెలనన్.

తే. పొదలతఱచున జొంపమై ♦ పొడవుఁ బఱపుఁ

గలిగి వట్టువదసమున ♦ జెలుపు మిగిలి

యున్న వటభూరుహముఁ గని ♦ యుల్ల మచట

నిలువఁగోచిన నామ్రాని ♦ నీడఁ జేరి.

క. వసలతలకుసుమగంధము

గొని నుడివడి గాఢు డస్సి ♦ గొండాకదేర్పిం
దనుపారుచటఁ గూర్చుం

డె నతం డట్లుండ నచ్చ ♦ టికి లలితగతిన్.

వ. ఒక్క మహాబకంబు వచ్చె నది పద్మభవునకుం బ్రసాద
పాత్రం బగుదు నాశీజంఘుండును రాజధర్ముండును ననువేల్లం
బరఁగునాకోక్కెరకు నమ్మజ్జి నివాసం బైయుండు నప్పక్షి
యట్లేతెంచి యవ్వీపునిం గాంచి ప్రియంబు దలకొను
చూడ్కి నాదరించి.

క. ఎందుండి యేమివనికై

యెందుల కేగెదవు భూసు ♦ రేశ్వర ! ప్రీతిం

బొందితి నినుఁ గని తగియెడు

వింద వయితి నాకు నీదు ♦ విధముం జెపుమా.

వ. అని యడిగిన సతం డేను మధ్యదేశీయుండ గౌతముం
డనునొక్కమహనీయచరిత్రునిపుత్రుండ నాలస్యంబున వేదా
ధ్యయనాదివిప్రకర్మవిరహితుండ నయి కామలోలత్వంబున
బోయత యిల్లాలుగా బోయలం గలసియుండి వేదఙ్గింబునకు
నలసి బేహారులవెంట నొకసాతుం గూడి పరదేశంబున కరుగు
చోట గిరిగహనదుర్గమప్రదేశంబున.

క. వసకరి యొక్కటి యాసా

తునకుఁ గవిసి వసచయంబు ♦ ద్రుంపఁగడఁగునున్

విను మెల్లవారునుం గను

కని బటచిరి భీతి నేను ♦ గాననభూమిన్ .

ఆ. పటచి దిక్కు దప్పి ♦ భాగ్యంబుకల్మి నీ

దై ననిలయమునకు ♦ నరుగుదేరఁ

గంటి ననిన మేలు ♦ గాక నీదారిద్ర్య

మపనయింతుఁజింత ♦ నపనయింపు.

వ. అంతకు నియ్యాతిధ్యంబు గొనుమని రుచిమంతంబు
లగు మందాకినీమీనంబులు సుపకవంబులు దెచ్చి తృప్తియ
గునట్లుగా నతనికి నొసంగి రాత్రియగుటయుం బల్లవపుష్ప
సాంద్రంబగుశయనంబు గల్పించి యబ్బకపతి యద్ధరణీసుగు
నితో సముచితసల్లాపంబుల సుఖనిద్రచేసి యారాత్రి గడపి
వేగుటయు నవిప్రపునాలోకించి.

క. వినుమిత్త్రుండును రజతముఁ

గనకము బుద్ధియును నాల్గు ♦ కారణములు మ

ర్త్యనిదారిద్ర్యము వాయట

కని దేవగురుండు సెప్పె ♦ సన్నిటిలోన్ .

క. మిత్రుండెక్కుడు కశ్యప

పుత్రుడే ఎగునెను నీకు ♦ భాసురవర ! స

న్నైత్రి యనుష్ఠించెద నట

వాత్రముగా కుండదే య ♦ పారశ్రీకిన్ .

తే. నాసఖుండువిరూపాక్షి ♦ నామధేయుఁ

డతని పురముమధువ్రజ ♦ మదియు మూఁడు

యోజనములిచ్చటికి దాని ♦ యున్నతెరువు

వట్టి వేచని యాదైత్య ♦ భర్త గనుము.

క. కాంచి యతనితో నేఁ బు

తైంచితి నని చెప్ప మతఁ ♦ డతిప్రీతుండై

కాంచనములు రత్నంబులు

నంచితుఁగాఁజేసి యిచ్చు ♦ నప్పడ నీకున్.

క. అని యప్పరిదెన సెప్పినఁ

జని యాతం డతనిఁ గాంచి ♦ సముచితభంగిన్

వినిపించె రాజధర్మన

కనుగల మగుసఖుఁడ ననియు ♦ నతనిపనుపునన్.

తే. అరుగుదెంచితి ననియు ధ ♦ న్నాధిననియు

న్నిల్లు వినిపించుటయు రాక్ష ♦ సేశ్వరుండు

దేరికొనఁజూచి యాత్మ ని ♦ ప్పాఱుఁ డధముఁ

డగుట దోచుచు నున్నది ♦ యడుగవలయు.

వ. అని తలంచి.

క. కులమును విద్యయు వృత్తముఁ

గలరూపెఱిగింపుమనిన ♦ గలఁగక తన్నుం

దెలియంగఁ జెప్పెవిప్రుం

డలఘుం డగునసురపతియు ♦ నవికృతుఁడగుచున్.

క. ఇతఁడెట్టిఁడైన నేమగు

నతనికి సఖుఁడట్టె బకమ ♦ హత్తరసఖ్యం

బితనిం బాగ్గిముఁ జేయదె

యితనికిఁ దృప్తియగునట్లు ♦ లిత్తుధనంబుల్.

అని నిశ్చయించి యతనికి నాహారసంబారంబులు స
మీచినంబులుగా నిర్వర్తింపఁదగువారి నియోగించి మఱునాఁ
డు కార్తికపౌర్ణమాసియైన భూసురసహస్రంబులు దనగృ
హంబునం బసిండివల్లెరంబుల భోజనంబులు నేయను బహు
శదక్షీణలు పరిగ్రహింపనుం గలనై మిత్తికక్రియానుష్ఠానంబులు
గలిగిన నమ్మహాజనంబులలోఁ గలపి యత్యంతాదరంబున.

క. మహానియబహుళిపూజా

సహితంబుగ భోజనంబు ♦ సంప్రీతిగ న

మృహితాత్ముఁడువడసెను దు

ర్వహభారము గాఁగఁ గనక ♦ రాశియు మణులున్..

చ. కుడిచిపల్లెరింబు ను న

కుంతతహర్షముతోడనిచ్చినం

గిడు ముద మంద యెత్తికొని

గాఢభరంబునోర్చి మోఁపగా

మెడయును మూఁపు వేపులును

మిక్కిలినొప్పునఁగొంకువోవ నె

క్కుడువెస నేగుదెంచెఁ గని

కొక్కెర సమ్మదమంద మట్టికిన్

తే. అట్టు సంశోషమునఁ దేలి ♦ యతనిడప్పి

వోవ బకవల్లభుఁడు పక్షి ♦ పుటయుగమున

నల్ల వీచి యాహార స ♦ మర్పణంబు

నేసి నిసి యైన సుఖనిద్ర ♦ నేయుచుండ.

వ. ఆదుర్భాగ్యులగుండు దనకు రేపటివయసంబునకు నాహారంబు చింతించి యిమ్మహాబకంబుశరీరంబు గ్రోవ్వీయున్నది దీనియందు మాంసంబు సాలంగల దిది మేమిటి నిద్ర వోయెడు నిప్పుడుసావనడిచి చెండుకొని పోయెదంగాక యని పాపనిశ్చయుండ్ల చీర సక్కం గట్టికొని యొక్కకాష్టంబు గరయుగంబునం జక్కనమర్చికొని.

క. అందంద మెడయుఁ దలయు న

మందాటోపమునఁ బెక్కు ♦ మాటు లడిచి చా

వుం దెలియఁజూచి యలరెడు

డెందముతో నీక లన్ని ♦ టిని వెన నులిచెదన్.

తే. ఉలిచి బొండువు వ్రొచ్చి మే ♦ నురివి సంజు

డంతయును బుచ్చి పొదుకగా ♦ నమరఁ గట్టి

కొనుచు వేగుబోఁ కగుటయు ♦ జనియె నట్టి

సమయమున మేలుకని దనుజ ♦ ప్రభుండు.

క. పొలవలచె నేమికిఁడొకొ

కలిగెడు నని తెలఁచి మనసు ♦ గలఁగఁగఁ దనవా

రలతోడ నుగ్గడించుచుఁ

జలియించుచునుండఁబొద్దు ♦ జామెక్కుటయున్.

వ. రాజధర్మునిం దలంచి.

ఉ. నిచ్చలువచ్చు రేపకడ

నెయ్యమెలర్పఁగ మత్స్యఖుండు నేఁ

డిచ్చటి కేలరాఁడు గుణ

హీనత విపునియంగుగల్గి నా
యిచ్చఁ దలంచితిం దులువ
యేమి దలంచెనొ యక్కటా ! మదిం
బొచ్చెములేదు నమ్ము బక
పుంగవుఁ డెట్లగునొక్కొ జై వమా !

క. అని దూర వగచి యారయఁ
బనిచెం బనిగఱసి భటుల ♦ బలునర వారుం
జని బకముడొక్క యేర్పడఁ
గని యతనికిఁ జెప్పి పుచ్చి ♦ కడువేగమునఁ.

వ. అవిపునిచొప్ప వట్టి

చ. పరిమెయిఁ బాటి వానిఁ గని
పట్టి వడింబెడకేలుగట్టి తె
చ్చి రసురభ ర్త సూచి యిటు
నేరఁగఁదేవల దీక్మతజ్ఞునిం
బొరిగొని వే తినుం డనినఁ
భోకడ మాలినవారమయ్య యి
ద్దురిత శరీరముందిసఁగ
దోషము మాకని వారలొల్లమిన్.

వ. అతండు.

క. తినుఁడు తినకుండుఁ డేమై
నను జేయుఁడు వీని నేల ♦ నాముందటికిం

గొనివచ్చితి రని పలికిన

దనుజులు పురివెడలఁ దెచ్చి ♦ తద్ధాత్రంబున్.

క. నెడకోత నెత్తు రొలుకం

బడఁద్రోచిన వచ్చి కుక్క ♦ పదుపువెనుకకున్

బడిసెఁ గబళింప నొల్లక

కడుపులు నకనకపడంగఁ ♦ గౌరవముఖ్యా.

వ. అనిచెప్పి భీష్మంశు.

క. విను మది యట్టిద కుక్కలుఁ

దినఁగా రోయుం గృతఘ్ను ♦ దేహముమాంసం

బని చెప్ప నాగమంబులు

మనుజేశ్వరి ! తెల్లమయ్యె ♦ మసకిచ్చోటన్.

వ. అని పలికి వెండియు నిట్లనియె.

క. పురపురఃభాక్కుచు బకపని

కరంక నుటఁ దేరఁ బనిచి ♦ గౌరవమున నె

య్యురుఁ దాను పగ్ని యిచ్చి య

సురపతి యున్నంతవచ్చె ♦ సురపతి నెమ్మిన్.

క. కని యతఁడు సంభ్రమంబును

విసయంబును బెరయ గార ♦ వించి యడిగె నా

తని రాజధర్ము నీవే

యని దైన్యము దోష నగచి ♦ యశ్రులు దొరఁగన్.

వ. అట్లడిగిన నమరవిభంశు నీసఖుండు చతుర్ముఖునకు

సఖండగుట యెఱుంగవే వానికి వగవనేల యవ్వారిజాసనుండు
దనపాలికి ననుదినంబు వాఁడువచ్చుటం గోరుచుండుంగావున.

క. పలుమాటును రామిక ను

తలపడియెను దాన నిట్టి ♦ దశ సతఁడొండెం
జెలి యగుట నితనిఁడొక్కకు

చలఘువిధి వహి యిచ్చి ♦ తది మేలకదా.

వ. అట్లగ్నిసంస్కారంబు సేసి నీవు వచ్చినయనంతరంబ
తచ్చితాసమీపంబుచ.

క. కను సర్మిలిఁ గ్రేవుంజను

గుమపఁ దొడఁగె నొక్కసురభి ♦ గుఱువా లెఱయం
బడువత్సవక్త్ర) ఫేనము

నుడిగాలిం దూలిపడియె ♦ సాదపై ననఘా.

వ. దానం జేసి యన్నాడిజంఘుండు సంజీవితుండయి యెప్పు
టియట్లయొప్పెనునాకారంబుతో లరుగు దెంచుచున్నవాఁడి
ట్లగుటకుంగారణం బద్దేవునిచిత్తంబు మహానుభావంబు.

క. అని చెప్పె నంత బకపతి

సనుదెంచెను దనుజపతికి ♦ సమ్మదమెసఁగన్
మునువాసపుఁ డజువాక్యము

నన వాశనిబద్ధఁజేసి ♦ నాఁ డవిప్ర)్.

క. అనాడిజంఘుండును

దాని నెఱిఁగి భూసురునకుఁ ♦ దనకతముచ న
దీనదశ యగుట కోర్వక

వానివిషువు గోరి వేఁడె ♦ వరముగ చిందుగ్రీన్.

చ. అతడునుదివ్యబోధమున

నానమయంబున బ్రహ్మసత్కృపా
న్వీతుండగుచేర్పడం గని వి

నీతతముండగురాజధర్మపాం

భిత యొసరించె విపునకుఁ

జేర్చిరి తెచ్చినవారు లద్దన

ప్రీతియు దైత్యనాయకుఁడు

వంప బకాధిపుఁబ్రస్తుతించుచున్.

వ. అవ్విప్పుండు ధనసంచయంబు మోచికొని మరలి
మరలి చూచుచు సంభ్రామంబునం బోయెఁ దదనంతరంబ.

క. సురపతియుఁ ద్రివిష్టపమున

కరిగె బకాధీశుఁడును ని ధ కాలయమునకున్

గరిమంబు మోయుఁ జనియెం

బరితుష్టుండగుచు దైత్య ధ పాలుం డనుపన్.

క. అని చెప్పి తాత యిట్లను

మనుమనితో నాదరమున ధ మఱియును బ్రహ్మ

ఘ్నునకును నిష్కృతి గలుగును

వినుము కృతఘ్నునకు లేదు ధ విమలచరిత్రా.

క. ఆరయ మిత్రద్రోహము

దారుణ మగుపాతకము గృ ధ తఘ్నుతకంఠెన్

వైరముగొని విషవవలయు

నాచెందుతెఱుగులవారి. ధ నాస్తులనై నన్.

- క. మిత్తుండ్లై హీకములు నా
ముత్రికములునై నభద్ర ♦ ములు దలకొలుపున్
మిత్త్రధనంబులలోనను
మిత్తుడ యెక్కు డనుమాట ♦ మెత్తురు ప్రిజ్ఞల్.
క. ఉత్తమకులజుడు సుగుణా
యత్తుడు సున్నహమతియు ♦ సగుమిత్తునకుం
జిత్తమెలర్చు తెఱంగునఁ
బొత్తున మనవలయు శుభము ♦ బొందవలసినక.

చిరకారియను మునికుమారుని చరిత్రము.

- క. అతఁడు చిరకాలసువిచా
రితంబుగాఁ జేసి యాచ ♦ రించుం గురుభూ
పతివర్య యెద్దియును నది
గతముగఁ జిరకారినామ ♦ కంబునఁ బరగుక.
సీ. విను మొక్క కారణం ♦ బున ముని పత్నిపైఁ
గోపించిచంప న ♦ కొడుకుఁ బనిచి
యెటయేని వెడలి పో ♦ పుటయును బనులెల్లఁ
జిరవిచారముతోడఁ ♦ జేయుఁగాన
నచ్చిరకారి యి ♦ ట్లనివిచారించె జ
సకుపంపు సేత మా ♦ నంగరాదు
తల్లెఁజంపుటయును ♦ దగదు తండ్రితలంపు
దప్పింతుఁగాకని ♦ తలఁతునేనె

తే. గల్మషం బంశు దాచి స ♦ త్కర్మవిదులు
మాతృరక్ష గర్తవ్య మె ♦ మృడ్కినై సః
బుత్రీభావ మస్వాతంత్య్రీ ♦ మునకు నెలవు
వాపమడగింప నెవ్వల ♦ నోపునొక్కొ.

క. జననీవధంబు సేసిన
నినునూనమె సరక మగుట ♦ యని యడిగితిఁబో
జనకానమాన మొనరిం
చినవానికి సరకమున వ ♦ సింపఁగ వలదే.

తే. తల్లి ధాత్రిక బీజంబు ♦ తండ్రి వెట్టు
వంశధర్మశాస్త్రముగ నిది ♦ వారిభంగి
యేను బొత్తులవాడ స ♦ య్యిరువురకును
వీరలం చిప్పు డెవ్వరి ♦ విడుచువాడ.

వ. అని విచారించి తలంచుకొని,

క. జనకుఁడు యేనై జన్మిం
చినవాడను జనకుపంపు ♦ సేసినఁబాయు
దచయనిపాపము లనియును
వినియుండుదుఁ డలఁపులింక ♦ వేయును నేలా.

క. జనకుఁడు దపమును ధర్మం
బును విద్యయుఁ బరమదైవ ♦ మును గావున నా
తనికిఁ బ్రియం బగుపని సే
సిలడేవఁతలెల్లఁ బ్రీతిఁ ♦ జెందుట గలుగ్.

స. అది వితిక్కించెడియుఁ దల్లితె కంగుఁ దలంచె.

చ. కరచరణాదిసంఘటిత

కాయమునందననంబు వహింపు

స్థిరశిఖిఁబోలె దల్లిదెస

నైదిగాదొకొ యట్లుఁగాక మ

ర్భర, మగుగర్భభేదముచు

బట్టికెనె నిజదేహచింతిసె

భరమొకయింతి లక పడు

వాటులు సక్కట యెక్కుడింతికు.

౪. వచ్చిపోయిచూచు ♦ వాడుగాకిడుమలఁ

బడునె తల్లివోలె ♦ బట్టితోడఁ

దండ్ర చెప్ప నిట్లు ♦ ఘర్మశాస్త్రంబుల

నంబ గౌరవముచు ♦ సద్ధికి యగుట.

౫. బాలుడైన గొడుగు ♦ ప్రేమిఁడైననువృష్ట

క్షేననొక్కవిధమ ♦ యర్థిలియును

అరయ భరము తల్లి ♦ కాపదాంబు జ

గంబుకలిమి కేల్ల ♦ గారిణంబు.

౬. తుద్రీజంతువులకు ♦ గురులకు నెమ్మొయిఁ

దలఁప నొక్క హుతి ♦ తల్లివలయు

నూఱడిల్లగలదె ♦ యెండుసోటులను వ

స్తువు నివాసమైన ♦ చోటఁగాక.

౭. అప్పుడె యసమర్థుం డగు,

అప్పుడె గుఱి యగు నొక్క ♦ మైత్రోచు జగం

బస్సుడ మాతృవియోగం,
బెప్పుడువాటిల్లె నపుడ ♦ యెంతయుఁదూలున్.

క. కలవాఁడు లేనివాఁడు న,
బలుఁ డబలుఁడు మూఢబుద్ధి ♦ ప్రాథుండనఁగా
వలదెవ్వరికై న జనని
కలిమియ యత్యంతసౌఖ్య ♦ కరమై యుండున్.

తే. ఇట్టిజనని వధించుట ♦ యెల్లభంగి
నధికపాపపయోరాశి ♦ యందు ముంచు
దీని నెఱుంగఁడె పసులవాఁ ♦ డైన వధకు
నేల తెంపు వాటిలుఁ జేతు ♦ లెట్టులాడు.

వ. అని యిట్లు పెక్కుభంగుల నూహించుచుఁ జిర-
కారియగుట నతండు శీఘ్రకారిగాకయుండం దడవెంతయేని
యుం గలిగె నంతకుం దదీయజనకుండు.

క. వెడపనికి నాలిఁ జంపం
గొడుగుఁ బనిచి వచ్చినాఁడఁ ♦ గ్రూరత్వమునం
గడవంబడునొక్కా పని యని
కడువెనఁ జనుదెంచె నశ్రు ♦ కణములు దొరఁగన్.

వ. అట్లు సనుదెంచునప్పుడు.

క. చిరకారి యెట్లునుం దన
చిరకారిఁ జూపుఁగాక ♦ శీఘ్రపుఁజేతన్
గురటిల్లఁ జేయునే నను
వెరవరి వాఁ డిట్టిపనికి ♦ వేగిరపడునే.

వ. అని పుత్రుని నుద్దేశించి.

చ. చిరముగ గర్భవాసమునఁ

జెందితిపుత్ర ! చిరంబుగాఁగ ని ।

న్నరిసెఁ గదయ్య తల్లి యన

యంబును నేఁ బనుపంగఁ బూనియుం

జిరమగునట్టు లితైఱఁగు

సేతఁదలంచితీయేని సత్కృపా

పర చిరకారి నాఁ బరఁగు

బాసితనామము సార్థకంబగున్ .

ఆ. నాకు నాతపంబు ♦ సకు నిందరాకుండ

మరితభయమునిన్నుఁ ♦ బొరయకుండ

నెమ్మిఁ జేసి తన్న ! ♦ నీచిరకారిత

సకలభూతిములును ♦ సంస్తుతింప.

వ. అనుచుం జనుదెంచి నివాసంబు ప్రవేశించినం గని
చిరకారి నిజకరంబున నున్నవధసాధనంబు డిగ్గ విడిచి యగ్గా
తమవంశవర్యుచరణంబులు శిరంబుమోనం బ్రణామం
బు సేసెం బత్నియుం జాగిలి మ్రొక్కె నయ్యిరువుర నెత్తి
శోకబాష్పంబులాసందాశ్రువులుగా నమ్మునివరుండుదనయుని
గాఢాలింగనంబును మూర్ధఘ్రాణంబును జేసి దీవనలం
బొగడ్తల సభినందించి దానును వారును సుఖాసీనుఁడై యుండి
యిట్లనియె.

క. కార్యవిచారము చిరముగ

ధైర్యముతో నడవవలయుఁ ♦ దత్తత్క్రియలం

కాదుర్వై నాదుర్వైను పోయె
 గూర్వైలు చెయదురు గెల్వై * యంబుదగముగన్.

స. అది నోశించు నల్ల * చొకొంచెర కొండ్లందు సగల
 చరొంద వింతిగ గొండె.

౩. ముద్రిర్వైము శత్రుత్వము

బ్రాహ్మయు సవాత్రతముచ * బరికింగు సాహ
 క్రతుడు చిరతరగణవా
 మూర్తియుగి దాచనెల్ల * శిభమున గలహాక.

౪. కామ్యుల గురుచంద్రము !

నది నది సదస్వత్వకార * విశ్వయము చేరి
 న్నై న లలడయుమో యన
 గావించుం గరిములై * కొర్వకలమాలక.

౫. పేను మచిరివృత్తి శిను

నని కిర్తితు నావహించు * బజ్రాక్షాం
 గుణా ! చిరభావిత్రిశు
 హూషణకృతము శిభము * దేవము చెన్నుక.

ప్రతిభా మహాగీతి.

నది పూర్ణము.

ఆంధ్ర ప్రచారిణి గ్రంథనిలయము.

రాజమహేంద్రవరము.

(1911.)

నవలలు:—నవరసభరితములగు నవలలు, పుణ్యచరిత్రములు, పురాణములు, ముచ్చటైన బొమ్మలతో, ముద్దులూబకు క్యాలిగో బైండుతో 20 పుటలకుఁ దక్కువగాకండ, రెండుమాసములకొక్కటిగా వెలువడుచుండును.

నిబంధనలు.

1. ఇందుఁ జందాదారులగు జేరువారు ప్రవేశరుసుము క్రింద రు 0.8.0 లు ముందుగా చెల్లింపవలయును.

2. ఇందు రెండేసిమాసముల కొక్కటిగ వెలువడుచుండు క్యాలిగో బైండుగల ప్రతిగ్రంథమును రు 1.0.0 వెలకుఁ జందాదారులకుఁబంపుచుండును.

3. గ్రంథములఁ బంపుటకగు పోస్టేజి మొదలగు ఖర్చులన్నియును జండాదారులే భరించవలయును.

4. చందాదారులగువారు వెనుకటి గ్రంథములన్నియును గొనవలయునను నియమములేదు, కాని వారుకోరినచో వెనుకటి పుస్తకములు కూడఁ జందాదారుల వెలకే పంపుచుండుము. క్రొత్తగ వెలువడుచుండు గ్రంథములు మాత్రము చందాదారులు తప్పక పుచ్చుకొను చుండవలెను.

5. ఇందుఁ బ్రకటింపఁబడు ననుబంధములు చందాదారులు తప్పక పుచ్చుకొవలయునను నియమములేదు, కోరినవారికే పంపుచుండుము.

6. సంవత్సరముచందాతనగా ముందుప్రకటింపఁబడు ఆఱుపుస్తకములకు రు 7-2.0 లు . ముందుగఁబంపువారికి ఆఱుపుస్తకములవలకు ప్రతి పుస్తకమును రిజిష్టరు బుక్కుపోస్తుగా పంపుచుండుము. అట్లుపంపినవారికి ప్రతి పుస్తకమునకు చెల్లింపవలసిన మనిత్రార్థ కమీషను 0.12.0 లును రిజిష్టరు ఖర్చు 0.12.0 లు రు 1.2.0 లును కూడివచ్చును.

(జూలై 1822)

అధ్యక్షుడు,
అద్దేవల్లి లక్ష్మణస్వామి.

స ర స్వ తీ వా చ క పు స్త క ము లు .

ఈ వాచకములు నూతనపద్ధతుల ననుసరించి అనేకనూతన విషయములు చేర్చి విద్యార్థి కత్తిరింపఁబయోగముగ నుండునట్లు తరగతివారీగా ('gradation' అనునరించి) వ్రాయఁబడినవి. ఇందుముఖ్యములైన యనేక విషయములు చేర్చఁబడినవి. అందులలో గొన్ని ప్రధానములైనవి:- దేవభక్తి, గురుభక్తి, పరమేశ్వరభక్తి, త్రియోక్త్యంశంబు మొదలు నూలుపలు.

ద్యమము (Scout Movement), పతివ్రతలు (Pious women) గమనింపవలసిన లక్షణములు, అనేక పరిశ్రమల చరిత్రములు, భారతవీరుల చరిత్రలు, రామాయణకథలు, పురాణోత్సాహములు, మనదేశకృషి, వాణిజ్య పారిశ్రామికాది విద్యలు, ఈ మొదలగు ననేకాంశములనుగూర్చి బాలబాలికలు అతినూత్నముగ గ్రహించురీతిని, ఆ పాఠ్యాయుల బోధనాపద్ధతి కనువుగ నుండునట్లు, (preparation notes) నులువుగ వ్రాసికొనుటకు వీలగునట్టి పద్ధతిని మంజురచనానైపుణ్యముతో, మిగుల సొంపుగ వ్రాయఁబడినవి. ఇందు వేమనశతకము, నుమతిశతకము, భర్తృహరినుభాషితము మొదలగు పుస్తకములతోడి తరగతివారీ ననుసరించి నీతిదాయకములైన పద్యములు చేర్చఁబడినవి. నుమారు పకునైనను సంవత్సరములకుండి స్కూల్స్ Sub-assistant ఇన్ స్పెక్టరుగా పనిచేసినట్టియు, మంచి యనుభవము కలిగినట్టియు శ్రీ ఘోషి రాఘవేంద్రరావుపంతులు గారు వ్రాసిన పుస్తకము లెట్లుండుననియు నుపాధ్యాయలోకమునకు విదితమే.

మొదటితరగతి 0-3-0 | మూడవతరగతి 0-4-0 | ఐదవతరగతి 0-6-0
రెండవతరగతి 0-3-0 | నాల్గవతరగతి 0-5-0 | ఆఱవతరగతి 0-7-0
సరస్వతీగణితబోధిని 0-2-1

7, 8 తరగతులవాచకములు అచ్చులోనున్నవి.

GODAVARY BOOK DEPOT,
Rajahmundry.

